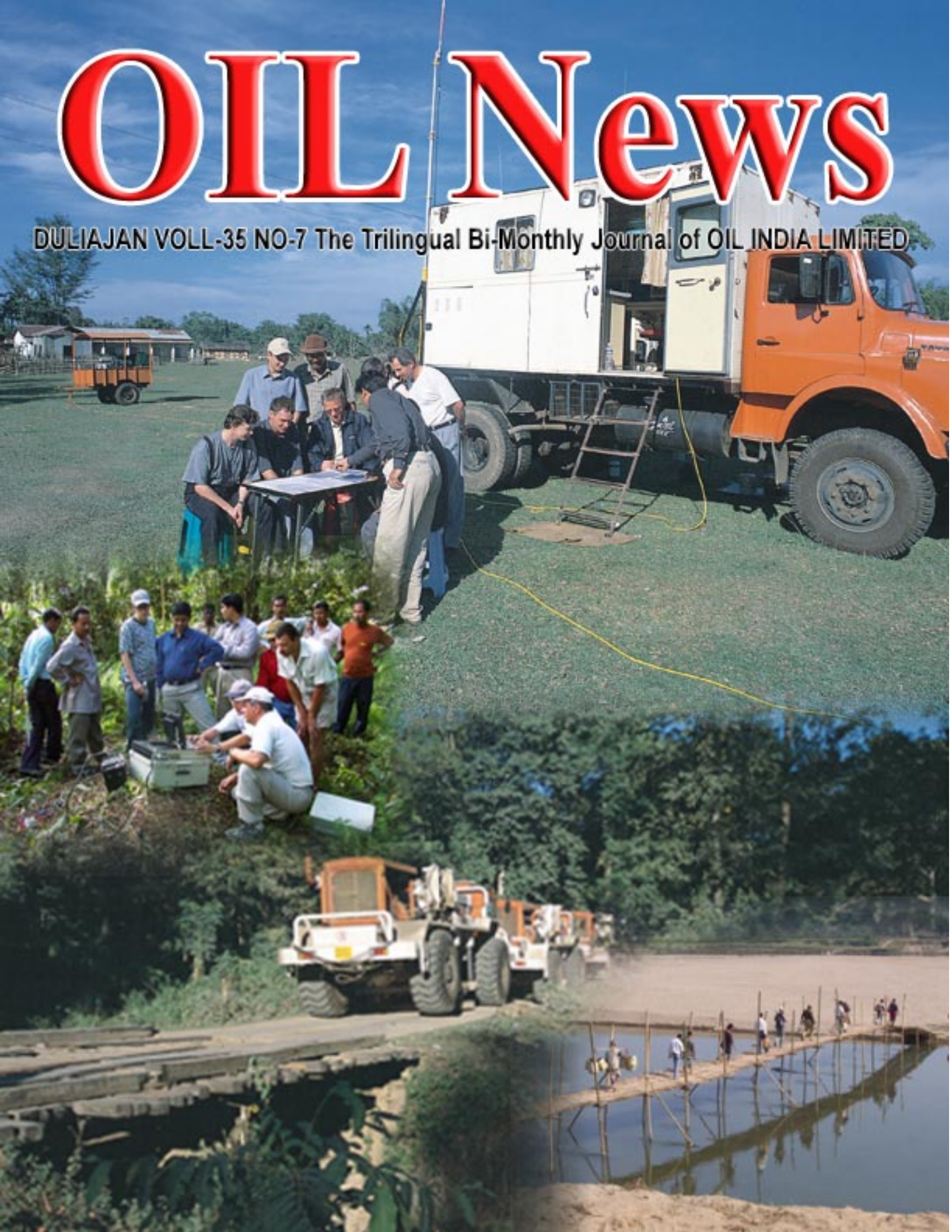

OIL News

DULIAJAN VOLL-35 NO-7 The Trilingual Bi-Monthly Journal of OIL INDIA LIMITED

COVER:

A collage of pictures that reflects the diverse activity profile of the Geophysics Department ... activities that take the geoscientists to remote and inaccessible areas in search of the elusive black gold.

INSIDE

Feature		2 - 5
Spotlight		6
Achievement		7
Focus		8
Sphere News		9
Sports		10
Off Beat		11
Essay		12 - 13
People		14
OIL News (Hindi)		15 - 19
OIL News (Assamese)		20 - 29

EDITORIAL FAMILY

Editor

Tridiv Hazarika

Associate Editors

Narayan Sharma (Hindi)

Beena Purkayastha (Assamese)

OIL News is the bimonthly trilingual house journal brought out by Public Relations & Corporate Communication group of Oil India Limited. Company related news/features may be reproduced only with the permission of the Editor.

Address for communication :

PR Department
Oil India Limited, Duliajan
Dist. Dibrugarh (Assam) Pin - 786 602
Tel. : (0374) 2808495, Fax : (0374) 2801676
email : tridivhazarika@oil.asm.nic.in
Website : www.oilindia.nic.in

Design & Produced by Trisul Press & Advertising

Stop Press

Shri J K Talukdar is OIL's new Director (HR & BD)

Shri J K Talukdar has been appointed as Director (Human Resource & Business Development) of Oil India Limited. Prior to his appointment as Director (HR & BD), Shri Talukdar was heading the Company's operations in the North East as Group General Manager. After obtaining a degree in Mechanical Engineering from Assam Engineering College, Shri Talukdar worked for Rallis India Limited (a Tata Group of Companies) in Mumbai. He joined Oil India Limited in 1983 and since then worked in different capacities as - Head of Materials & Contracts, Head of Kolkata Branch, Adviser to CMD, General Manager (Management Services), General Manager (Services), Group General Manager (Shared Services) and Head of Fields Headquarters. As Head of OIL's field headquarters, Shri Talukdar has been playing a pivotal role in implementing a number of new initiatives for organizational growth. Shri Talukdar is well known for his analytical skills & problem solving abilities. He has exceptional distinction to carry out system study & implement the best practices to improve overall performance.

Shri Talukdar took part in various management programmes in IIM Kolkata, Tata Management Training Centre, Pune; Administrative Staff College of India (ASCI), Hyderabad. He also attended a three months course on Public Enterprise Management under British Council Scholarship in UK and another course conducted by ACSI in Italy, France and Switzerland. Shri Talukdar has been associated with various social organizations & educational institutions and served the society in various capacities. He is known for his keen interests to develop local entrepreneurs.

As Director (HR & BD), Shri Talukdar will be responsible for all HR functions and also head the BD Group for acquisition of E & P and producing properties abroad, E & P and Pipeline services, gas monetization and diversification etc.

SN Borah takes over as head of OIL's Field Headquarters, Duliajan

Shri S N Borah, General Manager (Human Resource & Administration) of Oil India Limited has been appointed as Group General Manager (Shared Services). Shri Borah will also be the administrative head of OIL's Field Headquarters at Duliajan. After joining Oil India Limited in September, 1972 as an Assistant Labour Welfare Officer, Shri Borah has served the Company in various positions within the Human Resource Group of the Company in Arunachal Pradesh, Assam and Rajasthan. Actively associated with various professional bodies and socio-cultural organizations, Shri Borah served as the Chairman of National Institute of personnel Management, Assam Chapter. A keen golfer, Shri Borah is known for his ability as an able organizer and amicable personality. A Post Graduate in Industrial Relations and Personnel Management from M S University, Baroda, Shri Borah also attended a course on Petroleum Management organized by Canadian Institute for Petroleum Industry Development at Calgary, Canada.

EDITORIAL

Dear Reader,

Although as an editor, each and every issue of the OIL News is equally important, somehow a few issues, just as the saying goes do tend to become "more equal than the others." This is one such issue, which would always go down as one of my most favourite.

I am sure after reading through the diverse contents of this journal, readers would agree that contributions from the inimitable Dr. Visvanath, a travelogue by Laurie Noronha (a driller of the historic maiden wells at both Naharkatiya and Moran Oil field), nostalgic write-ups from Mrs. Usha Visvanath and Mrs. Kamala Ratnam (on their association with Tiny-Tots School, the leading Kindergarten School in Duliajan) coupled with the feature article on OIL's Medical Department and the wonderful news of the appointment of Shri J K Talukdar and Shri S N Borah as Director (HR&BD) and GGM (SS) respectively, plus a few inspiring success stories (TB Chakraborty and his team's repair job of crude oil storage tanks in Moran and Pinjalim Bora's award winning photograph) provide me with enough reasons to justify my extra affection for this issue of the OIL News.

Happy reading !

Tridiv Hazarika

From the Group General Manager

Dear Oilindians,

We have just completed the Financial Year 2005-06 and now is the time for us to critically examine our performance during this year in order to identify the areas of excellence, weaknesses, achievements and shortfall. We need to objectively analyze the reasons for the shortfall and take corrective measures so as to achieve our targets in the current year. Before I proceed further, I would like to put on record my sincere appreciation for your excellent performance in a number of areas. It is a matter of great pride that we have achieved a record performance in Turnover (Rs. 5570.4 Crores - provisional figures) and net Profit (Rs. 1658.5 Crores - provisional figures). It is worth mentioning that despite numerous problems faced by us during the year, we could sustain our production of oil, natural gas and LPG.

You are aware that price of crude oil is hovering around \$ 70 per barrel and the country has to import about 70% of its domestic requirement which has a severe impact on the country's economy. National oil companies like OIL has, therefore, a great responsibility in intensifying exploration and production activities to enhance the domestic production of crude oil and gas. The demand of natural gas has been continuously increasing and, therefore, we have to augment our production of natural gas in order to meet the growing demand in the North East. The development of the State is highly dependent on the supply of natural gas.

Pollution and environment is another key issue that needs stringent monitoring. We must have a proactive approach and take up short and long term measures to redress the burning problems of pollution. This will not only reduce the probability of an adverse impact on the environment but also enhance our credibility as a "People's Company" - an organization that is committed to protecting the environment.

During the year, as you are aware, the ERP implementation has progressed as planned and all spheres are now online. However, respective HoDs need to re-look at various processes that are in practice in different departments and meaningful redeployment of manpower keeping in mind the philosophy: "right man at the right place."

As you are aware, we have intensified our programme under NEF Project i.e. in Arunachal Pradesh, Karbi Anglong and in the bed of the River Brahmaputra. We have already awarded a contract for seismic survey in Brahmaputra River bed and are going ahead with the drilling of one location in Arunachal Pradesh.

Before parting, let me share with you some of our Company's noteworthy initiatives for making a mark at the global arena. After acquisition of two exploration acreages in Libya in two different bid rounds, the Company has now farmed-in in an onshore exploration Block: "SHAKTHI" (earlier known as FT-2000) in Gabon along with IOC. Oil India is the operator and is in the process of establishing its branch office etc. in Gabon shortly. The Company is also looking at a number of other opportunities in various countries and is likely to farm-in in another onshore block shortly.

For the current year, we have set a much higher target in seismic, drilling and production and therefore, we have a much greater challenge & responsibility, which I am sure with your support, cooperation and commitment, we shall be able to achieve.

These are interesting times for the Indian economy, the energy sector, especially the oil and gas sector. We must make good use of the opportunities that come our way and strive hard to reach the lofty heights that we have set for ourselves.

With warm regards,

(J K Talukdar)

Group General Manager

*“Human beings,
by changing
the inner attitudes
of their minds,
can change
the outer aspects
of their lives.”*

William James (1842-1910)

OIL's Medical Department

Diagnosing

newer possibilities

The weather was gloomy and pre-monsoon showers were getting desperate to drench most parts of Assam. For the people of the state, the ensuing months as always would imply that it's time to get ready for the gruesome annual battle with the typical monsoon-time diseases like viral fever, malaria, jaundice and many Dreadful water-borne diseases. However, for the people residing in and around the Oil Township of Duliajan the scenario is different than other parts of the state. Thanks to the commitment of the highly motivated team of OIL's Medical Department that the people within the vicinity of the Company's field headquarters have enough reasons to believe that they are better equipped to handle the demons of not only the rainy season but throughout the year.

Dr Udayan Barua, Head of OIL's Medical Department in conversation with Editor OIL News

In an absorbing interaction, Dr Udayan Barua, head of OIL's Medical Department (and one of the most successful gynecologists of the region) took OIL News through the corridors of time, highlighting the noteworthy milestones, turning points, achievements, constraints and the envisioned future of his Department with special focus on the OIL hospital, which from its humble beginning has traveled a long distance to earn for itself an ISO 9000:2001 certification (the first PSU in North East and one of the very few hospitals in Assam to get this coveted recognition). It is not without reason that due to the sheer impact of the OIL hospital, which has become synonymous with the Medical Department, people at times forget to note that besides the hospital, the Department carries out various other activities like Occupational Health Service; Nursing School; Family Welfare Service; Public Health; Mobile Dispensary Service and Outstation Dispensary.

On being asked to say whether he considers himself first as an Oilindian or a doctor, Dr Barua was quick to remark that he is always an Oilindian first. The veteran gynecologist

remarked that since its inception, the OIL Hospital has become one of the flagship initiatives of the Company. "We not only provide curative treatment but also more importantly provide preventive care... I have always maintained that good health is good business... we play a crucial role in ensuring that the workforce of Company in the North Eastern region enjoys good health and that they recover from their ailments in the shortest possible time... we therefore make an impact on the bottom-line of the Company," he said. Narrating the history of the OIL Hospital, he mentioned that in the year 1962, when Mr R P Smith, the then Chairman and Managing Director of Burmah Oil Company inaugurated a small dispensary at a C type quarter (which today has been converted into employees' guest house) little did he know that after four decades, this small dispensary would become a full fledged hospital - catering to the medical needs of more than 65000 people. The 40 bedded hospital has today graduated into a 190 bedded hospital, which with its sophisticated instruments and diagnostic tools can boast of being the best Public Sector hospital in the north eastern region. Reminiscing the bygone days, Dr Barua credits the then Chief Medical Officer, Dr J C Laskar whose singular efforts way back in 1975 was a turning point for the hospital. Dr Laskar took the initiative and challenge to convert the relatively small hospital to a full fledged hospital.

Dr Barua added: "We never looked back and with the passage of time, we were able to convince management to provide us with the latest instruments and medical tools to treat our patients here itself... OIL management always acknowledged that our hospital is the most important and visible link and an effective interface between the Management and the employees, their dependents and the people residing in and around the township. Perhaps that's why the management has been quite magnanimous in sanctioning sophisticated instruments like the Upper-Gastro Intestinal Video Endoscopy, Harmonic Scalpel, Multi parametric Immuno-Analyzer, Multislice Spiral C T Scan, Laparo-Hysteroscopic instruments, a burn unit etc. Moreover, we have ambitious plans of improving the present infrastructure and build an ultra modern Out Patient Department. We are confident that all these plans would start materializing from next year. From an average attendance of 200 patients not many years ago, the number has risen to around 500 and the figure touched the 800 mark during the summer season. One will be amazed to

Dr S A Sabir examining a patient in a Mobile Health Camp

know that our relatively small pathology lab has handled 147099 samples and collected 960 bottles of blood in 2005. Understandably, we need to enhance the size and scope of our lab....something which we have already taken up."

Highlighting the various community services rendered by his Department, Dr Barua mentioned about the Mobile Health Service, which caters to the basic health care needs of the people residing in the Company's operational areas in the districts of Dibrugarh and Tinsukia. He said: "Last year alone under the able supervision of Dr S A Sabir, Dy CMO, we carried out 278 mobile dispensary camps which provided free treatment to 61475 patients... we provide basic health care service - that is what our villagers need...majority of the problems get solved by providing much needed health awareness education. We also conduct school health service. Recently, we have adopted a school in Tinkhong area in Dibrugarh District where we check the health of all the students, every 3 months and carry out all necessary investigations, which are provided free of cost. This project will help us to make an in depth comparative study of the disease patterns in the rural and urban area. We also carry out family welfare services. OIL hospital was the first to carry out laparoscopic female sterilization. We conduct around 1500 sterilization operations annually. Under gender budgeting, we employ many lady workers in our hospital and shall recruit more lady workers in the future. We run a nursing school which has an intake of 20 students per year. Most of these girls come from economically backward families. Our pass percentage is 100% and no body has ever failed. The course is recognized by the Assam Nursing Council. All of them are gainfully employed...three of them also got absorbed in our hospital and have impressed us by their consistent performance." When Dr Barua said "no other public sector hospital is doing so much" nobody had any reasons to disagree.

Adding to Dr Barua's comments, Dr A K Deka, CMO (G) mentioned that to its credit, a DOTS centre under the Revised National Tuberculosis Control Program was recently established in OIL hospital. The centre provides free treatment against tuberculosis for both entitled and non-entitled patients and has been highly appreciated by the District Tuberculosis for its efficient functioning. OIL Hospital is the only non-governmental hospital in Assam whose pathological laboratory has been recognized by the RNTCP-DOTS program as a microscopic centre.

Dr A Deka mentioned about the immensely successful malaria prevention research project carried out at Jorajan- a remote location notorious for malaria. Every year there used to be 3 or 4 deaths and many suffered from cerebral malaria. Under the leadership of Dr Deka an MoU was signed with the Regional Medical Research Centre, N E Region under Indian Council of Medical Research. The researchers studied the breeding and biting pattern of the mosquitoes and suggested various antimalaria measures, which proved to be immensely successful. The ICMR has used this modal in other similar forested areas for malarial presentation.

Another feather in OIL Hospital's cap is the recognition accorded to the hospital as a baby friendly hospital by the national task force. Today, WHO and Govt. of India recognizes our hospital as baby friendly since we encourage exclusive breast feeding, immunization, proper neo-natal intensive care. Dr A K Sharma, pediatrician mentioned that the sophisticated gadgets & dedicated nursing staff enabled him to save the life of a premature baby, which weighed only 800 gms during birth and delivered in the 7th month.

On being asked to share some of his department's constraints, Dr Barua mentioned that the hospital building is quite old and has spatial limitations. With the standard of living and purchasing power of the employees going up, he regrets for not being able to provide privacy to all and patients have to stay in the dormitory wards. He also mentioned that the number of doctors and paramedical staff have not increased proportionately to the increase to the number of patients. The manpower pattern has remained almost static since 1979. However, there is an immediate need for four additional doctors for the accident and emergency section of the hospital also requires one blood bank officer which is a statutory obligation.

A glance at some of the specialty branches reveals the creditable performances of the specialists. In Surgery, Dr. A Gogoi, Dr J N Bordoloi and the team carries out six days a week OPD consultation of various surgical and orthopedic cases; 24 hours a day and 7 days a week prompt emergency services for surgical and trauma cases; Routine major surgical operations - about 450 per year in O.T. 2 days per week; Major orthopedic and traumatic surgery of

Dr (Mrs) Malamoni Hazarika and her assistants carrying out routine tests at the Pathology Lab

The Florence Nightingales of OIL Hospital

limbs including items - Arthroplasty of hip joints - about 150 operations per year; Manipulative orthopedic surgery of various limbs fractures - about 300 cases per year; Treatment of Burn cases, including skin grafting and different diagnostic procedures.

Dr A C Sharma, CMO, Dr P P Barua and the team in General Medicine caters to almost the entire spectrum of possible diseases, while external Cardiologist, Dermatologist and Psychiatrist visit the hospital on select dates. In Obstetrics and Gynecology, highly experienced doctors (Dr Udayan Barua, Dr Chandan Baruah, Dr N K Das) with a team of dedicated nurses addresses the needs of women from adolescence through pregnancy to menopause and beyond providing best patient care round the clock. Oil Hospital was the first hospital in entire north eastern region to start laparoscopic sterilization way back in 1981. At an average the doctors annually handle 1500 to 2000 deliveries, 1000 - 1500 sterilizations and 500 - 1000 numbers of major operations. Dentist Dr N Sargiari has taken charge of the Dental Clinic, which provides succor to patients trying to lengthen the life of the 32 most precious components of the human anatomy.

The Department of Anesthesiology of OIL hospital has the latest machines and gadgets for patient monitoring with pipe gas facility. All surgical disciplines are dependent on this section. Similarly, Ophthalmology section is equipped with all modern instruments and providing excellent service. Dr T C Boro, CMO (A) and Dr P K Bordoloi, the two specialists for Anesthesia and Eye respectively ensure that these two important branches cater to the needs of the patients and always have an excellent track record. Radiologists Dr H K Brahma and Dr D K Gogoi, Suptdg Medical Officer mentioned that OIL hospital has a well equipped Radiology Section, which has made procedures like Ultrasound and CT scan more affordable to the local people and it has reduced morbidity and mortality rates to a large extent.

The discussion changed course to the issue of assimilation of new technology. Dr Barua mentioned that Dr Deka was the brain behind the computerization of the OIL hospital

which had started way back in 1983. Dr Deka mentioned that starting from registration, inventory management, online indenting... doctors can have pathological reports online. In the year 2001 Hospital information System was introduced. Presently, SAP (ERP) is being used in occupational health - the first such initiative in the country.

Dr Barua reiterated that although the OIL Hospital is the flagship project of the Department, the Department centrally controls and provides (through permanent and retainer doctors) medical services in Manabhum (Arunachal Pradesh), South Bank, Moran and all along the pipeline. Another key activity is Public Health - maintenance of sanitation of the entire township and installations is a Herculean task. The fact that no epidemic has hit the township in the last 30 years speaks volumes of the efforts of the public health section. Dr Anjan Phukan, Suptdt Public Health Officer laments that lack of civic sense of the people, especially the floating population, use of plastic bags have posed great challenge to his 800 odd workforce to keep the township clean and hygienic. He informed that the Company has undertaken a garbage disposal site project near the LPG plant, which will be disposing the garbage in a scientific manner. This will prevent pollution of the ground water. An effluent treatment plant for treating the hospital waste has also been taken up by the Company.

Discussing about the recent trends in health care, Dr Deka observed that the affluent lifestyle of the people is creating its inherent health hazards. Although people have become financially very sound, they are suffering from mental tension and related illnesses since there is a perceived gap between affluence and social status. "Alcoholism," he says has become a big problem in Duliajan. It kills more people than cancer and devastates the families. Although he had started a campaign against Alcoholism, he did not get adequate support from the departments. This is where the concept of a Departmental health officer came to light. More often that not, people tend to hide or neglect diseases and such health related matters. A health officer can monitor his colleagues and report to the doctor if he or she observes

Dr Chandan Baruah (on right) in action at the Operation Table

State-of-the-art Baby room

any thing out of the ordinary, Dr Deka opined that this would be an effective tool and if we can have a safety officer, why not give the same person a little extra responsibility.

OIL News got the opportunity to interact with a few other doctors and recorded their experiences:

Dr Malamoni Hazarika, Pathologist: "Once the wife of one of the officers called me at 9 PM and complained of giddiness. Her husband was away on tour to a remote location. She was treated of anemia and admitted to the hospital. She was all alone and couldn't contact her husband. However, she recovered and could return home after a few days. Later on the husband got transferred to Delhi and the wife called up and said that she missed Duliajan, especially the unique bond that everybody shared...she remembered how in a moment of crisis, she got all the help and care in the hospital. This is what Oilindians, Duliajan and OIL hospital is all about...it is indeed great to be part of this one extended family."

Mr D K Talukdar, Physiotherapist: "In an industrial town like Duliajan, backache is very common. Affluent lifestyle, lack of exercise and bad roads are the main reasons why my clinic is full of people with back ache and spondylitis. Thanks to the most advanced modern equipment and gadgets like pulsed diathermy, microwave diathermy, laser, inter-ferential therapy, EMG biofeedback therapy available with us that I can ensure that the patients can recover earlier than their own expectations.."

Dr Santanu Baishya, Occupational Health: "We have received excellent response from the people... we still have a long way to go...we have benchmarked ourselves with the National Model for occupational health training and have found that we are providing the most efficient delivery system. People's awareness level has gone up and they do understand business requirement of the Company. However, it is observed that now-a-days the problems are more lifestyle related rather than to one's occupation. I am very proud to inform that we are the forerunners in the north east in regards to taking a scientific approach to occupational health.

Dr K K Das, ENT: "The greatest satisfaction that I ever got was when I could detect cancer in a patient at an early stage, when the person had come with an apparent throat

infection...the patient is still surviving. We conduct cancer detection camp and provide free preliminary tests to poor patients...one key area in our type of industry is the risk of working in noisy areas...we have some of the latest equipment like Audiometry, Zeiss Operating Microscope, Fiber Optic Endoscopy which helps in monitoring the impact of noise on the employees."

A nostalgic Dr Barua when asked to recollect some of his unforgettable moments mentions how in 1980 the OIL Hospital doctors on their own treated the executives almost all of whom had suffered from food poisoning after eating at a party in Zaloni Club. "It was war time..no place to even lie down...we had requisitioned the services of General Engineering Department to fabricate 50 saline stands...few of them are still in use...no body died, we overcame the crisis on our own without any external help. More recently, the Dikom Blow out tested our Doctors and paramedical staff...we provided all possible service day in and day out throughout the entire period.

Today, as a gynecologist, I am treating the second generation Oilindians...there were sad moments, when I lost the wives of friends on the operation table...at other times, I felt good on delivering the goods...what matters to me most at the end of the day is whether I could give my best, rest is destiny.

It was almost three long hours...there was still so much to talk, so much to learn from the rich experiences of the doctors. After all very few professions allow you to have such a close brush with life and death on a daily basis, where one day you are part of somebody's joy, while sometimes, destiny offers you pain and sorrow...Perhaps that is why, OIL News was tempted to ask Dr Barua, the secret behind his ever-fresh and calm persona:

He smiled and answered spontaneously: "I am a very positive person, amply supported by my wife, daughter and son...their unconditional love and the support of my colleagues help me to overcome all odds!

With such a motivated leader, OIL Hospital and the Medical Department can dare to Dream big and touch the sky!

The OIL Hospital Doctors -- "Commitment personified"

A JOURNEY OF CHANGE

The last two years have been an exciting phase when our company embarked on the journey of change. It started with introspection into our aspirations of the desired future. The shared aspirations gave birth to the vision of changing our company into a vision driven company - a learning organization, to achieve breakthrough performance and sustainable growth. The BP Project came into being to prepare the ground for change. It is well over two years now and perhaps we need to pause and ask ourselves, how far have we come? Where are we going?

In terms of activities, amongst others, a mix of 93 (ninety three) different programs were held in all spheres of the company, namely:

- a) Foundation for Organizational Learning (FOL): The concepts of Learning Organization - the five disciplines which build the cornerstones of a Learning Organization were shared in these programs. The five disciplines equip people with new tools of thinking and interacting. About 778 employees from both the executive and work-person cadres were covered in 44 (forty four) FOLs conducted so far. The responses towards this program were overwhelming. 'Why didn't we begin all this 10 years earlier?' was a common refrain.
- b) BP Workshops for Top teams and Intact teams: In these workshops process based intact teams decide the kind of results the team aspires and then draw up an action plan to realize it. Sixteen (16) BP Workshops have been conducted for the top teams of Oil Production, Gas Production, Exploration & Development, GM (Engg.), GM(Services) and several Intact teams down below in which 283 (two hundred and eighty three) executives had participated.
- c) Orientation programs: The purpose of the orientation programs was to interact with as many people as possible at all levels throughout the organization to gather shared understandings and new awareness on the nuances of the vision, assess the Current Reality and prepare broad action plans to bridge the gap between vision and current reality. About 60% of executive strength had participated in these programs and they successfully developed broad action plans for realization of our vision.
- d) Leadership development program: The aim of this program was to cultivate leadership capabilities in team leaders and members alike for effective functioning of teams. This is an intense 7-day program where, amongst others, important topics like emotional intelligence, leadership styles and skills were covered. 13 (thirteen) executives had participated in this program.

Ushering in a new order entails time and perseverance, so the next couple of years are very critical for the transformation process. The seed of change have been sown but we have to now water and nourish it to grow into a tree so that a new culture of performance and learning flourishes under its shade. The last couple of years was the awareness phase but now is the time for implementation and producing results.

Process based teams are the structural foundation of this change initiative. Internationally, of the top 'Fortune 1000'

companies, more than half use team-structure to deliver results beyond the ordinary because teams can rise up to performance challenges to produce extraordinary results and at the same time nurture individual excellence. Quoting Dr. Peter M. Senge, the author of the book 'The Fifth Discipline', "Only by changing how we interact can shared visions, shared understandings, and new capacities for coordinated action be established." This change in thinking and interacting and enhancing of capacities happen most easily in teams. In our company too, the old belief system of command and control should make way for the new initiative of working and excelling as teams.

The BP Workshops help teams to articulate their vision and plan their activities for effectively working towards realizing it. However, tangible results shall surface only when-

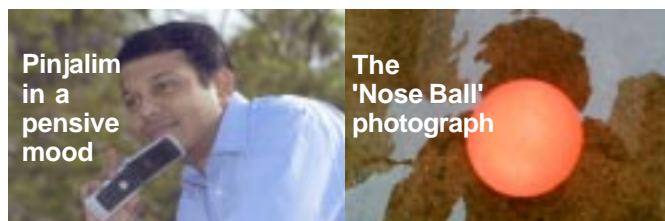
A BP Workshop in progress

- Team members frequently sit together for interactions, to develop common understanding on the real issues.
- Encouragement and ambience is created during team meetings for people to speak and make explicit their assumptions.
- An environment of openness and transparency is created in communications.
- Work is done on the High Leverage Result Areas (HLRA) identified during the BP workshops of top teams and Intact teams.
- The action plans arrived at by teams, from the work on HLRA's, are implemented on time.
- Dialogue sessions are held on recurring problems, to develop the ability of thinking together.

As we had mentioned in our last article in OIL NEWS, change initiatives in an organization take time to show results. When people consciously take initiatives to change their thinking and interactions, a new vista of opportunities for improvement opens up. They then begin to see results at the personal level and the change process gathers momentum. It is only much later that dramatic improvement in business results occurs. This calls for commitment and passion of people at all levels - commitment to change so that we can create our future and passion to win, because, ultimately it is the people who have the power to write the destiny of an organization.

----- From the BP Team

PINJALIM WINS NOKIA NSERIES 'SEE NEW' COMPETITION

Pinjalim
in a
pensive
mood

The
'Nose Ball'
photograph

Pinjalim Bora, a software engineer from Bangalore and son of Mrs Rina and Mr B K Bora, Dy Chief Technical Auditor, Technical Audit Department, OIL, Duliajan has made the residents of Duliajan OIL township (where he did his schooling) proud by his emerging as the global winner of Nokia Nseries 'See New' competition, a mobile photography competitions aimed at uncovering new photography talent and offering a launch pad for aspiring photographers.

After winning the Indian leg of the competition, Pinjalim Bora's image, 'The Nose Ball' was selected as the global winner by a panel of judges comprising leading photographers, Raghu Rai, Juergen Teller, Philip-Lorca DiCorcia, Nick Waplington and Jiancheng Dong. Raghu

Rai had remarked that Pinjalim Bora's image was very well-focused and had an exposed frame. The photographer has also shown real mastery of using the camera phone medium by capturing a sharp, clean and spontaneous image. Congratulating the winners of Nokia Nseries 'See New' competition, Gautam Advani, Director, Multimedia, Nokia India said, "I congratulate Pinjalim Bora on emerging as the global winner of this award. This is a reflection of Indian consumers' creativity, comfort with technology and ability to integrate the two in their lives.

As part of this recognition, Pinjalim wins a lifetime opportunity to spend a day with Raghu Rai assisting him on a photo shoot, two flights on Virgin Airlines and Nokia's flagship photography device- the Nokia N90. Speaking to CyberMedia news, Pinjalim said, "I am overwhelmed to have received this recognition from Nokia and Raghu Rai. I took the picture with my Nokia 3230 on one fine Sunday morning when I stepped outside to pick up the newspaper and it happened to be completely spontaneous. I am looking forward to spending the day assisting Raghu Rai on one of his photo shoots and enhance my photography skills using Nokia's N90 advanced imaging device."

OIL News compliments Pinjalim for his deserving success!

"Nothing Succeeds Like Success"

-T B Chakraborty

Shri TB Chakraborty (on the right)
supervising the repair job

Out of four nos. of Crude oil storage tanks at Moran Central Tank farm installed during 1962, Tank no. 10 had developed leaks through its bottom plate during 2004 and became non operational. Immediately steps were taken to evacuate, clean and make it gas free and thereafter Non Destructive Tests like UT, UFD & DP were carried out to detect leaks as well as to assess the overall health of the tank. During NDT tests (UT,UFD, DP) three holes were detected on the annular area of the bottom plate known as critical zone as per API 653. Shell and pontoon plates thicknesses were found to be in good condition and no abnormality observed. The entire job of this preliminary inspection was carried out within a record time of 20 days.

Further it could be established that the reason for bottom plate failure was severe corrosion from underneath of the plate due to formation of void (in range of 140-150 mm) by the settlement of sand pad of the foundation below the critical zone and subsequent oxidation process. The corrosion rate was found to be 8.44 mils/year in the minimum thickness zone. And also observed gradual reduction in thickness from the centre towards the circumference.

Since this type of failure of bottom plate has never been experienced in any Hydrocarbon Storage Tanks of OIL, ONGCL

and IOCL in the Eastern Region, keeping in view the safety hazards involved in carrying out such repairs, the problem was carefully studied and repairing was taken up under strict and continuous supervision by Engineers from Field Engineering department of Oil India Limited & overall monitoring by M/s Balmer Lawrie & Co.'s Engineer at desired intervals, adhering to all international standards. The tank had to be lifted from the base to replace the annular portion of the bottom plate in the critical zone. Sand filling was also done in an innovative way by siphoning method with the use of air compressor.

The entire job was an unique one, carried out for the first time in OIL and took 16 week to repair and complete the tank in all respect including health check up. All records including daily job planning, daily progress, decisional matters were duly maintained and adhered to and this project could be completed as per schedule.

Shri TB Chakraborty, CE (ICE-FIELD) & his team took up the challenge of replacing/repairing the 5000 KL capacity crude oil storage tank bottom plate by lifting the tank shell. In this write-up Shri Chakraborty narrates his team's success story

OUR FIRST VISIT TO DULIAJAN

- Laurie Noronha

Friday December 9, 2005

D

uliajan is a name that I had come across a few times in my past years reading the Burma Oil society newsletters. Having left Oil India at the end of 1959, my concept was an enlargement

Mr and Mrs Noronha at the Drill site along with Mr Durga Chaliha (left) and Mr A J Phukan (right)

and reconstruction of the former Naharkatiya North Bank Camp where we had been residents there in 1955/56. My old drilling friend Durga Chaliha suggested a trip to Duliajan on November 22nd. As we did not use the old road through the reserve forest, which I was familiar with, I knew immediately that Duliajan was located elsewhere.

On our journey to Duliajan we took a detour to visit Makum #17, with A.J. Phukan as D.I.C. and manned by local staff. They were carrying out horizontal drilling after a predetermined vertical depth, using specialized equipment supplied and

supervised by an onsite crew of Canadian specialists from Alberta - all new to this old driller, familiar with the "whipstock" and its limitations. Well drilling techniques like everything else must also change with progress. Mr. Phukan kindly gave us permission to ascend the ladder to the rig floor. Our daughter Moira, Dave Woods her husband and I decided to go. After 46 years I had at last stepped on a rig floor again in Assam. Most of the floor equipment was still familiar, except for the advanced design drilling gauge and the hexagon kelly. Drilling technology has advanced considerably since I left this business in 1960 in Brazil. After refreshments, kindly provided by Mr. Phukan, I had the pleasure of meeting other shift staff. Moira and Dave took several photographs. Hopefully some will find their way to Makum #17. We thanked Mr. Phukan and continued on our journey to Duliajan, passing several production wells on the way.

Entering Duliajan I did not expect to see so much development, forgetting that a lot of changes had taken place since our departure in 1959. After lunch at the guest house, Durga took us to the Drilling Office, where we were introduced to senior staff of that and engineering departments. We were invited to return the next day to spend our last night in the VIP guest house. We accepted and transferred from the Digboi CTA the next day. That evening a reception was held in the lounge/bar to welcome us to Duliajan. We met Mr. Tridip Katakya, General Manager (OD&RS) of Oil India and other senior staff members and their wives. We did not expect such a welcome and reception and humbly thank Mr. Katakya and all those present who took the time to meet us. Drinks were served followed by a nice dinner. In his speech Mr. Katakya stated the importance the success of Naharkatiya #1 played in the history of Oil India and the construction of Duliajan. I feel privileged and honoured to have been selected as one of the drillers. However we must remember that so many other different levels of workers contributed to the success of that well. Hopefully some of them are still around. The reception ended with many "goodbyes" and our promise to visit again if our health permits. Due to lack of time I was not able to visit the site where it all started or the oil fields where I was also on Moran #1 and Thowrah #1; hopefully on our next visit. We left the next morning to continue on our journey with Kazaringa as the next stop.

The author was a driller of the historic maiden wells at both Naharkatiya and Moran oil field way back in the 1950's

LIONS CLUB ORGANISES FAMILY PLANNING CAMP

A

A five-day Family Planning camp was held at Duliajan from 28th April to 2nd May. Duliajan Lions club invited the Family Planning Mobile unit of Government of Assam, Shillong to hold the camp and assisted considerably to ensure the success of the camp.

During this period various types of contraceptives and family planning advice were given to altogether 74 married males and 30 married females. 12 cases were advised for vasectomy and 3 cases for salpingectomy operation which are being operated by a qualified doctor of the Lions Club. Also 12 sterility cases were examined and advised with necessary treatment. An educative display of family posters and boards was arranged and about one thousand people visited the same daily, to whom family planning literature were supplied. Educative films on family planning etc. were shown every evening which were witnessed by about 3,000 people daily. Sufficient contraceptives and Family planning

literature were given to the local Lions Club authorities for supplying to the deserving cases. The response from the public was quite satisfactory despite the very short notice. The inauguration of a sewing machine class at the nearby village of Kacharipathar on the 14th of May marked the close of yet another service project undertaken by the Lions Club of Duliajan. Training is presently being imparted to eight young women of the locality and if the present enthusiasm is any index, this number is bound to increase in the near future. With the initial equipment that has been made available, it is expected that the scheme will provide excellent opportunities for self-help to the trainees.

Credit for this project goes principally to Lions A.K. Sarma and P.D. Kataria who have played an important part right from the acquisition of the sewing-machine to the starting of the class.

KOLKATA NEWS

Ms Vandana Agarwal (4th in line) walks along with her team members

Ms Vandana Agarwal of Calcutta office represented Indian Golf Team in the Queen Sirikit Cup (QSC) Golf championship held at Adelaide during 5-7 April, 2006 and finished 9th position as member of the team. This is her 16th record appearance as a member of the Indian Ladies Golf Team which is highest appearance by any Indian to represent Indian in QSC.

OIL Calcutta office organized Pre-Bid conference in connection with procurement of 'Cased Hole Logging Unit' for consecutive three days w.e.f. 20th April, 2006 and the conference was quite successful.

Shri Shibaji Dutta and Ms Mouma Das received Gold and Bronze Medal in the Table Tennis Team category held at Melbourne.

On 3rd March, 2006 OIL Calcutta organized a felicitation to honour Ms Mouma Das, Shri Shibaji Dutta and Shri Subhajit Saha who won 67th Senior National TT Championship title in Women/Mens Singles category and won recently concluded PSPB Men's Team title for OIL respectively. All three of them along with two other reputed TT players Shri Manto Ghosh and Ms Nandita Saha of OIL represented India in the recently held Commonwealth Games at Melbourne.

Shri U N Das presenting a memento to Mrs Julie Dutta

On 6th February, 2006 OIL Calcutta office organized a farewell function to bid adieu to Mr. R K Dutta, CMD, OIL and Mrs. Julie Dutta, who was due to retire from the Company w.e.f. 1st March, 2006. On this occasion a memento was given to Mr. RK Dutta as a token of love and respect from OIL, Calcutta office by Shri UN Das, Head-Calcutta Branch. Vice-President and Secretary of OIL Calcutta Employees Union presented a memento on behalf of OICEU

Metro Club organized a send-off function on 18th March, 2006 to bid adieu to Shri P R Roy & Shri A J K Baruah on their transfer to Duliagan.

35TH ANNUAL PIPELINE EMPLOYEES' SPORTS MEET

35th Annual Pipeline employee Sports Meet was held at Jorhat pump station on 4th and 5th of March, 2006. The meet was inaugurated by Mr. Mohandas Bhandari, General Manager (SB) and was also attended by Mr. Suresh Barua, General Manager (Pipeline Services) and Mr. Ramen Barua,

Shri Haren Sarmah, Secretary of 35th Annual Sports Meet delivered the inaugural Speech on the opening day. Sitting from (L to R) Shri Mohandas Bhandari, Rahul Choudhury, S C Baruah & R K Baruah

Head (Pipeline Operations). Teams from ten pump stations from Duliajan to Barauni and OIL Numaligarh Terminal had participated in the two-day Sports event.

Shri S C Baruah, GM (PLS) releasing the Sports Souvenir

The inauguration ceremony sparked off with an outstanding exhibition of Satriya Dance by thirty members of a dance troupe from Titabor. It also had the pulsating rhythms of thirty five khols of a thirty-member troupe from Titabor. The

Table Tennis (Commonwealth Games)

The following OIL Table Tennis players represented India in the Commonwealth Games held in Melbourne from 16th to 26th March, 2006. Their achievements are as under.

Name	Position	Events
Miss Mantu Ghose	Coach	Women's Team
Miss Mouma Das	Bronze	Women's Team
	2nd Round	Women's Singles
	Qtr. Final	Women's Doubles
Miss Nandita Saha	Bronze	Women's Team
	Qtr. Final	Women's Doubles
	Pre Qtr.	Mixed Doubles
Shri Subhajit Saha	Gold	Mens Team
	Pre Qtr.	Mens Singles
	Pre Qtr.	Mixed Double

march past by eleven teams was synchronized to the drum beats of 11th Assam Police Battalion.

Participants from various stations from PS 1 to Barauni taking part in the March Past

The event saw excellent sportsmanship, team spirit and competition among the participants. Field events consisted of 100m race, 400m relay race, obstacle race, long jump, high jump etc. All the events were keenly contested by the participants. There were also indoor games like badminton, table tennis etc intensely fought out till the very last point. A Quiz competition was organized for the participants.

The Meet also had a plethora of entertaining programs in the evenings in the form of cultural shows prepared exclusively for the participants.

The best sportsman of the Meet was Efraj Ali.

One of the participant in action in high Jump

FOOTBALL

OIL organised a football coaching camp at Nehru Maidan, Duliajan on dated 16th March, 2006 to hunt the best talent out of the selected 30 players from four coaching camps organized in OIL Operational areas.

CHESS

OIL Chess players Shri S. Arun Prasad secured 3rd position in the 1st ONGCL Cup International GM Tournament held at Hyderabad from 25th Feb to 5th March, 2006.

XVIII PSPB BASKETBALL :

OIL's Basketball team emerged as Runners-Up with a score of 62-100 against ONGCL in the XVIII PSPB Basketball Tournament hosted by ONGCL, which was held at Jaisalmer, Rajasthan from 26th to 29th April, 2006.

FOOD FOR THOUGHT

– esenvy

This article for the OIL News starts off on a pedantic, professorial note which is more likely to bore than to amuse. However, before you skip the pages, I must point out that it is the prelude to a rather interesting conversation that took place at Liverpool Club about 50 years ago (which means, much before 80% of OIL employees was born). The conversation was printed in one of the 1958 issues of World Oil and I now reproduce it for the benefit of the new generation.

But first the above-mentioned professorial approach. The bulk of geoscientific evidence suggests that petroleum is of organic origin. Current models suggest that the dominant form of organic matter responsible for its formation and synthesis is derived from microscopic, photosynthetic organisms known as phytoplankton that live at or near the surface of lakes or oceans. Associated with the phytoplanktons are their microscopic predators, known as zooplanktons. These together with land vegetation washed into lake or near shore marine sediments accumulate over a period of millions of years.

As more sediment is deposited, the organic matter is buried so that its complete destruction by bacterial activity is prevented. During burial, a number of changes (known as, diagenesis) begin quickly under the influence of bacteria. The most notable process is the conversion of major biological units or biopolymers into their individual components biomonomers (amino acids, sugars and fatty acids). Amino acids are the building blocks for proteins. The process continues with continued burial and transformations induced by rising temperatures and pressures finally leading to the formation of oil and gas. One of the products of oil refining is gas oil - a distillate intermediate in character between kerosene and light lubricating oil

Let us now take the human approach. The link between petroleum and food was first discovered (like every worthwhile discovery in human history) in France. In 1958 at Lavete near Marseilles, Alfred Champagnat developed a process using raw gas oil distillate is fed to a continuous stage where a yeast spread metabolises a proportion of the feedstock to form proteins. While the French are good in discovering (after all it was Lavoisier who discovered oxygen in 1793 as a result of which we are all living today), their marketing talents are somewhat dwarfed by the Americans and British. Thus, British Petroleum, Shell Oil and Jersey Standard jumped into the fray.

This was the subject matter of the conversation in the Liverpool Club mentioned in the opening paragraph. Tom is the story teller:

I always thought it was funny - all this talk about making food out of petroleum. Just a weird science-fiction dream. So, I was shocked by the announcement that British Petroleum is actually going to spend some \$6 million to build a feed-from-oil factory in France, Puzzled, I consulted old Charlie Mc Caustic

"Is BP crazy?" I asked him. "Crazy like a fox", he shot back. "BP has the jump on the rest of the industry in getting into a brand-new business with a great potential".

"Well, I may have crude oil in my blood but I never hankered for it in my diet", I observed. "Your view-point is obscured by an excessive concern with the organo-leptic", Charlie replied

"Which means?" "The organo-leptic properties of food, Charlie explained, are those non-nutritional qualities that appeal to the senses -taste, smell, appearance, chewability

"Is food from oil.....er, organo-leptic?"

"Not a bit".

"That it means it tastes bad?" I asked

"It has no taste at all. It is a colourless, odourless, unappetizing mush". "If it has'nt got any taste, what has it got?" "Protein. Nutrition. High food value"

"But if it has no taste, who wants it?" I enquired "Pigs, chicken, cattle. Animals do not mind a monotonous diet. So we feed the petroleum protein to animals and then we eat the animals meat, milk and eggs. Get it?"

"But how does one get protein from oil?"

"Biosynthesis. Bugs, microbes, molds, yeasts. Certain organisms live and multiply on some petroleum fractions. Up to now they have been a darned nuisance. Now BP is going to put them to

work."

How', "BP has bred a strain of bugs that eat the paraffin out of gas oil. This upgrades the quality of the oil and produces edible protein as a by-product. Kills two birds with one stone".

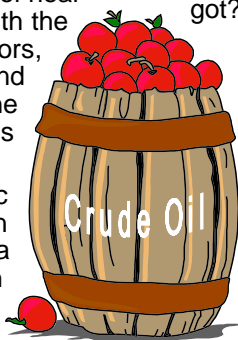
"Is there a market for the stuff?"

"Sure is. Animal feeders buy large quantities of protein additives to mix with grain, hay and so on. Most of it in the form of fish meal and soybean cake. Now you see the potential of the fossil-food business", Charlie continued warming up to the subject, "not only can petroleum protein result in a lot of pork chops, beefsteaks and milk shakes but it can free fish, beans and other proteins for direct human consumption. You know that scientists predict that if the population keeps increasing at its present rate, the world will face starvation because our land won't produce enough food. Fossil foods - byproducts of oil and gas - could be the answer. That's why JERSEY standard, Indiana, Shell Oil and others are working on the problem besides BP."

"Charlie", I interjected, this talk of famine gives me a craving for some non-fossil food. Come on down to Joe's and I will give you a juicy barbecued hamburger with catsup, mustard, pickles and onions, and some crisp French fries on the side".

"A highly organo-leptic suggestion. Let's go" said Charlie. End of the story by Tom. And by esenvy.

The author, Dr S N Visvanath (renowned geologist and a prolific writer) is a retired General Manager of OIL

THE TINY TOTS SCHOOL AT DULIAJAN

- Usha Visvanath

My acquaintance with the lovely State of Assam started forty nine years ago in 1957 when my husband and I landed at Mohanbari airport and sped by car to the Oil Town of Digboi. After five very happy years there, where my husband worked in the Geology department of Assam Oil Company Limited, we were transferred to Duliajan, nerve centre of the newly discovered Nahorkatiya oilfield. At both Digboi and Duliajan townships primary education for children was a problem, I therefore decided to start a nursery school, so that children would have at least pre-school education for children would be there. There was already a private (tuition) school run by Mrs. Mehta in her house.

Since I was a Montessori and Primary trained teacher, I decided to start a Nursery School. The school started with just one child in the Zaloni Club in 1967. Slowly more children joined and Oil India encouraged my efforts. Ladies Club Duliajan overtook the school as their project. Many members joined and helped: Mrs. R Rao, K Ratnam, Mrs. M Ramachandani, R Acharya, J Chandwani, G Chaliha. From nursery we extended to LKG and UKG.

We tried to keep to the Montessori method as far as possible. The school was officially opened by Mrs. K B Kanuga, Chairperson of Ladies Club. All of us served as long as we were in Duliajan. On retirement/transfer of the pioneers, the Ladies Club continued to play an active role in the running of the school. When I visited Duliajan in the year 2000, I was delighted to see the growth of the school both in size and strength but at both work and play, the children exhibited stress and strain in all their activities. Competition rules their lives. Carefree childhood seems to have become a thing of the past. Our first duty is not to pressurize them further. This is particularly true at the kindergarten level. When the child reaches class 10 he is both physically and mentally at a threshold, and both teachers and parents must handle him with understanding and sensitivity. In this context, this is what my daughter, Sharada, has to say in a special feature bulletin published by a local daily :

Quote

A recent newspaper report stated that parental pressure causes anxiety amongst students. Unknowingly parents put the burden of expectations on young shoulders. Often we have heard father berating a child for not getting high marks or worse still, comparing him with a high achiever. Unfortunately, our educational system has become mark-

centric and intelligence is rated depending on the marks obtained. Marks are indicative of a student's potential, but based on marks alone judgment should not be passed. Words such as "useless", "good for nothing" etc. are bandied about creating all kinds of complexes in the child. The so-called pressure and stress on students that we discuss is largely due to the parents' and teachers' expectations. The 10th and 12th standard exams are referred to as "the turning point", "critical period", and so on. "You have to do well or else you won't get into a good college", is a common refrain. So first, our vocabulary needs to be modified! We have to use words that will encourage, not frighten. As parents we fall into the vicious trap of wanting our children to excel - it is as if they are an disappointing you?

To counter parental negativity, counselors have mushroomed all over urban India. In my opinion, the parents need to be counselled first, so that the root cause is tackled. When I read about children committing suicide for failing/not doing well in exams it depresses me as I wonder what thoughts must have run through the person's mind. Committing suicide only reflects the high levels of stress we are inflicting upon our children, A failure is a temporary setback; it is actually a challenge to bounce back. There should be no stigma attached to failure.

It is a false notion that only those with very high percentages succeed in life. Look around, there are many average students who are in top positions in the Corporate world. More companies are looking for creative and innovative team players. It is not necessary to be a walking encyclopedia; one needs application skills and the ability to think on his feet. Ultimately for a person to succeed it is IQ, EQ and Social Quotient which have to be synchronized. As parents, we should help our children enjoy the learning process, not choke them with performance anxiety.

Unquote

Virtually all that has been written above goes without saying but it goes better for saying it once more. Such a review is the spring-board for initiatives in the schooling of the next generation.

Kids are busy in the Play House of Tiny Tots School

The author is the wife of Dr SN Visvanath,
General Manager (retd.) OIL

It was around the year 1961 that the new township of Duliajan was coming up and there was an exodus from Digboi. Excitement and enthusiasm was the order of the day even as families packed their belongings and moved out. Out of the charming houses-on-stilts, on an undulating countryside and on to an orderly township with modern homes, on planned roads with exotic flowering trees on the sides and with the roads named after them. There were also clusters of trees at the end of the streets or a park for the young to play. Little by little the township settled down with housing, hospitals, schools and all other amenities provided by OIL. Duliajan Club and Zaloni club were set up to cater to the sporting activities and other entertainment. The ladies didn't lag far behind and formed the Duliajan Ladies Club.

The ladies club focused its activities on areas which are specific to the interests of women. There were talks on issues related to good housekeeping, gardening, honing the culinary skills and above all looking after the needs of the underprivileged in and around Duliajan. There was emphasis on children's education. The kids around the township-consisting mostly those living in the servants quarters were rounded up. Energetic ladies willing to give their time, taught them the three 'r's'. The ladies club supplied the books, slates, writing implements and to encourage and entice attendance, some eats as well.

For the officers' children, some enterprising ladies set up little schools in their spare rooms or garages. OIL was a growing concern and with more and more young people arriving in the township, the stork worked overtime and soon the need for a more organised nursery and kindergarten became quite apparent. It was then that, at a meeting of the Ladies Club in 1967, the members decided to take up the challenge and set up a nursery school for the tiny tots. Though there were no teachers trained in the Montessori or other methods immediately available, there was much enthusiasm and Usha Visvanath volunteered to take care of the first batch of kids.

And so Tiny Tots was born. There were about 50 children and the Zaloni Club graciously made available one of the rooms for a few hours of the morning. The school settled down to a routine of reciting the alphabet, numbers and rhymes. They were taught the rudiments of etiquette with rhymes to suit every activity. At tiffin time they learnt how to eat and how not to eat! Friday was a very special day the children looked forward to, as some special eats were provided by the school.

About a year later, due to certain exigencies, the baton was passed on to yours truly. The school was growing in numbers. The name spread and soon, apart from the Duliajan population, the school attracted the attention of the neighbouring tea gardens as well. A need for a more spacious accommodation and a place of its own was sorely felt by the school. It was then that the Ladies Club approached OIL and a lovely place was found at the end of Pallas Road. Without disturbing the existing grove of trees, a Troco Hut and a Basha were placed aesthetically and

the school moved into its present location. Little chairs and tables, cupboards for the books blackboards

Kamala Ratnam

and other such furniture necessary for the school were made and some were acquired by way of donation too.

Though the Montessori method was not strictly followed the school managed to acquire Montessori equipment and used them with good results. Soon Moina Ramchandani joined me and a syllabus for Nursery KG I, KG II were worked out. Primers and workbooks were not easily available locally. A system was worked out to acquire them from Delhi. No ladies club member or an OIL officer travelling to Delhi was spared. Tiny Tots always had a list ready - a list of books and educational toys for them to buy and bring. Gradually the classes got more structured.

The early stalwarts in the teaching faculty of the Tiny Tots were Ratnamala Rao, Janki Chandwani and Lynnette Mascarenhas. Soon Usha Visvanath also returned to the fold. Initially there was one ayah to help out but more were added - one to a class and a mali also employed to keep the yard tidy. For a short period the school tried out higher classes and at one time there were a few pupils in class I, II and III. Later wisdom prevailed and it was decided to restrict the classes to the original three.

Many years have passed and the school has made great strides. Many, many ladies have been involved in the education process. Some of them have had higher qualifications too. The emolument of the staff has grown even as the school grew. It is worth mentioning here, that in the very beginning the teacher took nothing home except the pleasure of the young ones company. Slowly as the income for the school increased the teachers shared whatever were the proceeds of the month after distributing the staff's salaries. It may amuse the present generation that the so called salaries of the teachers varied from twenty five rupees to maybe a hundred and twenty on odd occasions.

As the years went by Tiny Tots grew and more ladies have willingly come forward to join the school as teachers. The Ladies Club, initially left the organisation and management of the school to the few who were running it. In later years, the club committee got more actively involved. A school Governing Body was also formed to look into the administration of the school.

Now there are over four hundred children availing of the facilities and the school works in two shifts. From a little seed planted by the enthusiastic ladies of the sixties, a full-fledged organisation has grown and is doing yeoman service to the community. For us of that vintage, it was a labour of love and it gives us so much satisfaction to know that that Tiny Tots has grown from strength to strength. May it continue to serve the little ones of Duliajan for many many more years.

Author is the wife of Shri C Ratnam,
former CMD of OIL

Dr. Chandan Baruah, CMO (Gynae) has participated in the 'World Congress on Laparoscopy' held at Buenos Aires, Argentina. He also presented a video of one his Laparoscopic operation at the Congress which was highly appreciated by the International Delegates.

Dr. Dhrubajyoti Das, MD, DA, CMO (Anaesthesia) retired from service after working about 27 years. He joined Oil India Ltd. as Sr. Anaesthesiologist in Grade IV on 27.02.79. Prior to that he was registrar of Anaesthesia at Assam Medical College, Dibrugarh from 1970 to 1979. He was a regular writer on medical topics in various journals including Oil News & ECP. He attended & presented many papers in State & National conference of Anaesthesiology. He was associated with many social organisations including Assam Science Society & Assam Sahitya Sabha, Duliajan branch as president. He was trained in Anaesthesia at Glasgow University in 1998.

OIL News wishes him a very happy retired life.

Ilima Das Baishya of T&D Deptt. (OIL) has successfully passed the Master of Library & Information Science (MLISC) Exam. (Correspondence Course) from Madurai Kamaraj University, Madurai (TN) with First Class. It is also to be noted that she has passed the Bachelor of Library and Information Science (BLISC) from the same University in the year 2002.

R Bhowmik, Dy. CE (ICE-SHOP), Field Engg. Dept. has passed Master of Science in Disaster Mitigation from Sikim Manipal University with First Class. The said course is of two years duration having seven paper and a thesis which was recognized by the University Grant Commission as well as by the Ministry of Human Resource, Govt. of India.

Pranjit Kalita (Son of Dr Neeta & P K Kalita, CE (IT), Student of Delhi Public School, Duliajan has excelled in various State and National level Tennis Tournaments held recently. Some of his achievements are as under

- ⊙ Runner up in under 14 Boys doubles event in All India Tennis Association Talent Series Tournament held at Golaghat in 2003.
- ⊙ Runner up in under 14 Boys doubles event in All Assam Tennis Association Tournament held at Jorhat in 2004
- ⊙ Runner up in under 14 Boys singles event in All Assam Tennis Association Ranking Tournament held at Sibsagar in 2005.
- ⊙ Runner up in under 14 Boys doubles event in All Assam Tennis Association Ranking Tournament held at Jorhat in 2005.
- ⊙ Reached Quarter Final in Under 14 Inter State National Tournament at NTA, Gurgaon, representing the state of Assam in 2005
- ⊙ Bagged the Champions trophy in the North East Tennis Federation Ranking, Tournament (Singles-Under 14) held at Guwahati in 2005

Priyanju Pal a student of class IX of Kendriya Vidyalaya, Duliajan, son of Mousumi Pal and Prem Nath Pal, Deputy Chief Research Scientist. R & D Dept. has obtained Visharad Part II degree in the year 2006 in instrumental (Tabla) from Bhatkhande Sangeet Vidya Pith, Lucknow. He learned Tabla lessons under the able guidance of Mondeep Ghosh of Production (Gas) Department and appeared in the examinations through Manchdeep Music Academy, Duliajan.

CORRIGENDUM

There was an error in the last issue wherein the name and Department of Miss Barasa Mukul Hazarika's father Shri SC Hazarika (Production Oil) was wrongly printed. We regret for the inadvertent error.

OIL EXECUTIVES BID FAREWELL TO SHRI MOHANDAS BHANDARI, GM (SB)

Shri and Smti S N Borah, GM (HR&A) presents a memento to Shri and Smti M Bhandari (on the left) during the farewell function at Zaloni Club

Officers of the Company and their spouses bade an emotional farewell to Shrimati & Shri Mohandas Bhandari, General Manager (SB), Oil India Limited who retired from the services of the Company after the close of working hours of 31st March, 2006. The farewell meeting was held on 30th March, 2006 at the Zaloni Club Auditorium in Duliajan. A first class first in Mechanical Engineering (1968 batch) from Assam Engineering College (AEC), Shri Bhandari had received the prestigious Gauhati University Gold Medal for securing highest aggregate marks amongst all the successful students from all branches of the Gauhati University. Prior to joining OIL, he had served as a lecturer in Jorhat Engineering College. The academically bright engineer had always been a very keen sportsman. He represented his college and OIL's cricket team. He was the Vice-president of All Assam Lawn tennis Association from 1993-95. During his professional career he went on deputation to OISD as joint Director during 1988-90.

The following are excerpts from a parting letter from Shri Bhandari to all his colleagues

Quote

Dear Colleague,

On the verge of taking the last walk from the room to the stairs and from the last step of the stairs to the attending car and from the car to the bungalow that will cease to be my abode in a couple of days, I recollect the day of being ushered in a company of young people from the hallowed halls of an Engineering College teaching to the precincts of a professional establishment in its infancy..

It was a long journey undertaken from innocence to hardship, from hardship to the point of being counted, from being counted to take account of others, from bachelorhood to making a family and from making a family to be part of a larger family. Journey it had been and a journey well traversed.

Being part of a family as satisfying as that in Oil India Limited is in itself an enduring experience. I must confess that it was an experience as fulfilling as one would expect and an experience to share with one and all.

I say bye with an Irish friendship wish, which me and my wife are very fond of quoting:

May there always be work for your hands to do;
May your purse always hold a coin or two;
May the sun always shine on your windowpane;
May a rainbow be certain to follow each rain;
May the hand of a friend always be near you,
May God fill your heart with gladness to cheer you.

Unquote

ऑयल न्यूज

35 वाँ वर्ष, अंक 7, दुलियाजान, मार्च - अप्रैल 2006

समूह महाप्रबंधक की ओर से

ऑयल के प्रिय कर्मचारियों,

हमलोगों ने वित्तीय वर्ष 2005-06 को अभी-अभी पूरा कर लिया है और अब हमारे लिये यह समय है कि हम बीते वर्ष के दौरान अपने द्वारा किये गये कार्यों को भली-भांति परख लें ताकि उत्कृष्टता, कमजोरियों, उपलब्धियों और कमियों के क्षेत्रों की पहचान की जा सकें। हमें अपने कमी और कमजोरियों के कारणों का वस्तुगत विश्लेषण करते हुए उसे दूर करने के सशक्त उपाय करने की आवश्यकता है ताकि चालू वर्ष में हम अपने लक्ष्य को प्राप्त कर सकें। आगे बढ़ने से पूर्व, कुछेक क्षेत्रों में आपलोगों द्वारा किये गए उत्कृष्ट कार्य निष्पादन के लिये मैं तहेदिल से प्रशंसा दर्ज करना चाहता हूँ। यह गर्व का विषय है कि हमने टर्नओवर (5570.4 करोड़ रु अंतरिम अंक) में रिकार्ड दक्षता का प्रदर्शन किया है और शुद्ध लाभ 1658.5 करोड़ रु (अंतरिम अंक) के रिकार्ड ऊँचाई तक पहुँचा। यहाँ यह उल्लेख करना समीचीन होगा कि बीते वर्ष के दौरान अनेकों कठिनाइयों का सामना करने के बावजूद, हम खनिज तेल, प्राकृतिक गैस व एलपीजी के उत्पादन स्तर को बनाए रखने में सक्षम हुए।

आपको ज्ञात ही होगा कि कच्चे तेल की कीमत 70 डालर प्रति बैरल के आस-पास कायम है और हमारा देश अपने कुल घरेलू आवश्यकता का 70% कच्चा तेल विदेशों से आयात करता है जिससे राष्ट्र की आर्थिक-स्थिति पर इसका प्रतिकूल प्रभाव पड़ता है। इसलिए ऑयल इंडिया लिमिटेड जैसी राष्ट्रीय तेल कंपनियों के जिम्मे बहुत बड़ा उत्तरदायित्व आ जाता है कि वे अपने अन्वेषण और उत्पादन क्रियाकलापों को और अधिक बढ़ाएं ताकि कच्चे तेल और गैस का घरेलू उत्पादन बढ़ाया जा सके। प्राकृतिक गैस की मांग निरंतर बढ़ती जा रही है, इसलिए हमें प्राकृतिक गैस के उत्पादन को बढ़ाना चाहिए जिससे पूर्वोक्त में इसकी मांग को पूरा किया जा सके। राज्य का विकास बहुत कुछ प्राकृतिक गैस की आपूर्ति पर निर्भर करता है।

प्रदूषण एवं पर्यावरण दूसरा एक अहम मुद्दा है जिस पर कड़ी निगरानी रखे जाने की आवश्यकता है। प्रदूषण की गंभीर समस्या को सुधारने के लिए हमें अग्रलक्षी बनना होगा और प्रदूषण नियंत्रण के लिए लघु एवं दीर्घ कालीन उपायों को अपनाना होगा। इससे न सिर्फ पर्यावरण पर पड़ रहे प्रतिकूल प्रभाव को कम किया जा सकेगा बल्कि यह लोगों के बीच 'उनकी अपनी ही कंपनी' के रूप में हमारी विश्वसनीयता को बढ़ाने में भी मददगार होगा — एक ऐसा प्रतिष्ठान जो पर्यावरण को बचाने में प्रतिबद्ध है।

वर्ष के दौरान जैसा कि, आपको मालूम ही है योजनाबद्ध ढंग से 'इआरपी' को लागू किया जा चुका है और अब सभी क्षेत्रों को 'ऑनलाइन' किया गया है। फिर भी, संबंधित सभी विभागाध्यक्षों को चाहिए कि वे विभिन्न विभागों में अपनाए जा रहे प्रक्रियाओं को पुनः देख लें ताकि 'सही व्यक्ति सही जगह पर' के सिद्धांत को ध्यान में रखते हुए श्रमशक्ति का पुनः नियोजन सार्थक हो सके।

जैसा कि आपको ज्ञात है, हमने NEF परियोजना के अन्तर्गत अर्थात अरुणाचल प्रदेश, कार्बी-आगलांग में और ब्रह्मपुत्र नदी की घाटी में अपने कार्यक्रम को तीव्रता प्रदान की है। हमें ब्रह्मपुत्र नदी के तलहटी में भूकम्पीय सर्वेक्षण के लिए पहले से ही ठेका प्रदान किया जा चुका है और अरुणाचल प्रदेश के एक लोकेशन में वेधन कार्य को करने की दिशा में हम आगे बढ़ चुके हैं।

आप से विदा लेने से पूर्व मैं चाहता हूँ कि वैश्वीकरण के क्षेत्र में अपनी उपस्थिति को रेखांकित करने के लिए हमारी कंपनी द्वारा अपनाये गये कुछेक महत्वपूर्ण पहलुओं पर आपसे विचार-विनिमय कर लूँ। लिबिया में भिन्न-भिन्न दो निविदा चक्र में दो अन्वेषण क्षेत्र का अधिग्रहण करने के पश्चात् कंपनी ने गेबोंग में IOC के साथ तटवर्ती अन्वेषण ब्लॉक 'शक्ति' (पहले FT-2000 के रूप में जाना जाता था) के लिए अब एक फार्म का गठन किया है। ऑयल इंडिया परिचालक (आपरेटर) के रूप में है और गेबोंग में शीघ्र ही अपनी शाखा कार्यालय आदि की स्थापना की प्रक्रिया में लगी हुई है। कंपनी विभिन्न देशों में अन्य अवसरों की तलाश में है और शीघ्र ही अन्य ब्लॉक के लिए फार्म के गठन की तैयारी में है।

चालू वर्ष के लिए, हमने भूकम्पीय, वेधन और उत्पादन में बहुत बड़े लक्ष्य का निर्धारण किया है इसलिए हमारे समक्ष अधिक चुनौतियाँ और उत्तरदायित्व है और मुझे पक्का विश्वास है कि आपलोगों के सहयोग, समर्थन और प्रतिबद्धता के चलते हम इन लक्ष्यों को हासिल कर पायेंगे।

ऊर्जा क्षेत्र खास करके कच्चे तेल और गैस के क्षेत्र में भारतीय अर्थव्यवस्था के लिए यह काफी रोचक समय है। हमें इन सुनहरे मौके का सदुपयोग करना है और अपने द्वारा निर्धारित लक्ष्यों को हासिल करने के लिए अथक परिश्रम करना है।

जे के तालुकदार
(ज्ञानजीत कुमार तालुकदार)
समूह महाप्रबंधक

श्री मुल्कराज पसरीजा कंपनी के अध्यक्ष एवं प्रबंध निदेशक बने

ऑयल इंडिया लिमिटेड के अध्यक्ष एवं प्रबंध निदेशक के पद से श्री रंजीत कुमार दत्ता के 28 फरवरी 2006 को अवकाश ग्रहण करने के पश्चात् वित्त निदेशक श्री मुल्कराज पसरीजा ने 14 मार्च, 2006 से उक्त पदभार संभाल लिया है।

1 दिसम्बर सन् 1948 को हरियाणा के रोहतक में जन्में श्री पसरीजा एक पेशेवर चार्टर्ड एकाउन्टेन्ट और कंपनी सेक्रेटरी हैं। ऑयल इंडिया की नौकरी में “असिस्टेंट फाइनेन्स कंट्रोलर” के रूप में जुड़ने से पहले श्री पसरीजा ने 1975 में एक निजी क्षेत्र के प्रतिष्ठान में वित्त प्रमुख की हैसियत से अपने कर्ममय जीवन का श्रीगणेश किया था।

सन् 1977 को वे इंडियन ऑयल कॉरपोरेशन से जुड़ गये और तब की ऑयल कोआरडीनेसन कमिटी (वर्तमान में पेट्रोलियम प्राइसिंग एन्ड एनालाइसिंग सेल) में भी कार्य निवाह किया।

सन् 1981 में ऑयल इंडिया लिमिटेड से जुड़ने के बाद वित्त एवं लेखा विभाग के विभिन्न महत्वपूर्ण पदों पर कार्य करके कंपनी की समग्र प्रगति में योगदान देने के पश्चात् 1 अप्रैल सन् 2001 से वे कंपनी के वित्त निदेशक के तौर पर पदोन्नत हुए। वित्त निदेशक के अपने कार्यकाल में कंपनी की वित्तीय स्थिति को मजबूत करने तथा महत्वपूर्ण नीतियों को बनाने में उनका उल्लेखनीय योगदान रहा।

अपने सम्मुख लक्ष्य का निर्धारण कर उसे प्राप्त करने के लिए अथक प्रयास करने वाले व्यक्ति के रूप में श्री पसरीजा जाने जाते हैं। वर्ष 1987-88 में श्रेष्ठ वार्षिक प्रतिवेदन (Annual Report) प्रस्तुत करने के एवज में “इंस्टीट्यूट ऑफ चार्टर्ड एकाउन्टेन्ट” द्वारा वे सम्मानित किए गए। सन् 2003 में व्यय में कटौती के संदर्भ में अपनाए गए पारदर्शिता के कारण “इंस्टीट्यूट ऑफ कस्ट एंड वर्क्स एकाउन्ट्स ऑफ इंडिया” द्वारा उन्हें प्रशस्ति-पत्र (Certificate of appreciation) प्रदान किया गया।

ऑयल के अध्यक्ष एवं प्रबंध निदेशक के तौर पर राज्य के आमलोगों की आशा-आकांक्षाओं तथा कल्याणमूलक कार्यों की ओर अधिक ध्यान केन्द्रित कर पाने के प्रति वे आशान्वित हैं। कंपनी के कर्मचारियों के पूर्ण समर्थन व सहयोग के साथ अथक परिश्रम के बदौलत कंपनी के विकास व प्रगति के लिए वे कृत संकल्प हैं।

दुलियाजान में अध्यक्ष एवं प्रबंध निदेशक का “प्रेस से मिलिये” कार्यक्रम

ऑयल इंडिया लिमिटेड के नव नियुक्त अध्यक्ष एवं प्रबंध निदेशक श्री मुल्कराज पसरीजा, 29 अप्रैल 06 को ऑयल के अतिथि-गृह में आयोजित पत्रकार सम्मेलन में, स्थानीय पत्रकारों से मिले तथा उनके साथ विचारों का आदान-प्रदान किया। अध्यक्ष एवं प्रबंध निदेशक के दायित्व-भार को ग्रहण कर ऑयल इंडिया लिमिटेड को सुनिर्दिष्ट योजना के बलबूते समूचे देश के भीतर एक उल्लेखनीय उद्योग के रूप में स्थापित कराने के प्रति उन्होंने अपना संकल्प व्यक्त किया।

इस पत्रकार सम्मेलन में दुलियाजान प्रेस-क्लब के कुल सत्रह पत्रकार उपस्थित थे हरेक पत्रकारों का श्री पसरीजा ने पाट के “फुलाम गामोछा” द्वारा स्वागत किया। दुलियाजान प्रेस क्लब की ओर से सभापति श्री करुण ज्योति सैकिया ने अध्यक्ष एवं प्रबंध निदेशक को “गामोछा” देकर सम्मान प्रकट किया। काफी सौहार्दपूर्ण परिवेश में आयोजित इस पत्रकार सम्मेलन में ऑयल के नवनियुक्त अध्यक्ष एवं प्रबंध निदेशक ने कंपनी की वर्तमान और भावी कार्ययोजनाओं पर विस्तारपूर्वक चर्चा की। वर्ष 2006-07 में कच्चे तेल के उत्पादन को 3.65 मिलियन मेट्रिक टन तक पहुंचाने की बात करते हुए उन्होंने कहा कि असम और अरुणाचल प्रदेश के भूगर्भ में पर्याप्त मात्रा में हाइड्रोकार्बन है जिसे ऑयल इंडिया लिमिटेड अपनी तकनीकी

दक्षता से निकासी करने में सक्षम है। आर्थिक उदारीकरण और वैश्वीकरण के परिवेश में प्रगतिशील उद्योग के रूप में टिके रहने के लिए ऑयल इंडिया को प्रतिस्पर्धा में उतरना पड़ रहा है और उसके लिए स्वस्थ परिवेश और स्वच्छ वातावरण को सृजित करने की आवश्यकता है।

नए अध्यक्ष ने और कहा कि ब्रह्मपुत्र के छोर पर पुनः भूकम्पीय सर्वेक्षण (सिसमिक सर्वे) आरंभ किया जाएगा। पूर्व में 40 क्षेत्रों का वेधन क्षेत्र निर्धारित किये जाने की तुलना में इस वर्ष 100 क्षेत्रों को वेधन के लिए विनिर्दिष्ट किया जाएगा। उन्होंने और कहा कि देश के कच्चे तेल की कुल आवश्यकता का 70 प्रतिशत अभी भी विदेशों से आयात करना पड़ता है जिसका प्रत्यक्ष या अप्रत्यक्ष प्रभाव देश के हरेक नागरिक पर पड़ता है। ऐसी हालत में देश को उत्पादन में बढ़ोत्तरी के लिए प्रयास करना आवश्यक है।

“राज्य में बढ़ती बेरोजगारी और आर्थिक सामाजिक उत्थान की दिशा में ऑयल किस प्रकार सहायक होगी” इस प्रश्न के उत्तर में उन्होंने कहा कि पिछले वर्ष ग्राम कल्याण योजना के अन्तर्गत कंपनी ने लगभग 20 करोड़ रुपये खर्च किए। समाज कल्याण की दिशा में अपने योगदान को निरंतरता प्रदान करना कंपनी की कार्यशैली का एक महत्वपूर्ण हिस्सा है।

पाइपलाइन मुख्यालय में राजभाषा कार्यशाला आयोजित

ऑयल इंडिया लिमिटेड, पाइपलाइन मुख्यालय, गुवाहाटी में गत 20 मार्च, 2006 को एक राजभाषा कार्यशाला का आयोजन किया गया। पाइपलाइन प्रचालन के प्रमुख श्री रमेन्द्र कुमार बरुवा के साथ-साथ पाइपलाइन मुख्यालय के उच्चाधिकारियों एवं कर्मचारियों ने इस कार्यशाला में भाग लिया।

पाइपलाइन मुख्यालय, नूनमाटी में आयोजित राजभाषा कार्यशाला में उपस्थित अधिकारियों एवं कर्मचारियों का स्वागत करते हुए राजभाषा कार्यान्वयन समिति के अध्यक्ष एवं पाइपलाइन प्रचालन के प्रमुख श्री रमेन्द्र कुमार बरुवा। चित्र में श्री राम निवास (मध्य में), प्राध्यापक-राजभाषा विभाग, हिन्दी शिक्षण योजना, भारत सरकार एवं श्री हरेकृष्ण बर्मन, वरिष्ठ हिन्दी अधिकारी (पाला)।

कार्यशाला की शुरुआत में श्री बरुवा ने उपस्थित सभी अधिकारियों एवं कर्मचारियों का स्वागत किया एवं कार्यशाला के उद्देश्य की व्याख्या की।

राजभाषा कार्यशाला में उपस्थित पाइपलाइन मुख्यालय के अधिकारी एवं कर्मचारी गण।

हिन्दी शिक्षण योजना, राजभाषा विभाग, गृह मंत्रालय, भारत सरकार के प्राध्यापक श्री राम निवास जी कार्यशाला में मुख्य मार्गदर्शक रहे। उन्होंने उपस्थित अधिकारियों एवं कर्मचारियों को कार्यालय में व्यवहृत नोटिंग एवं ड्राफ्टिंग के बारे में विस्तृत जानकारी दी। कार्यशाला के अंत में उपस्थित प्रतिभागियों के बीच एक नोटिंग एवं ड्राफ्टिंग प्रतियोगिता का आयोजन किया गया एवं उत्कृष्ट दो प्रतिभागी को पुरस्कृत किया गया। कार्यशाला का संचालन पाइपलाइन मुख्यालय के वरिष्ठ हिन्दी अधिकारी श्री हरेकृष्ण बर्मन ने किया। कार्यशाला में कुल 24 कर्मिकों ने भाग लिया।

कल आज और कल

—गोरख प्रसाद

कल के वे दिन
कितने पावन थे,
जब गुरुजनों की
वंदना होती थी।
देवों से भी श्रेष्ठ
समझ उनके चरणों की
अर्चना होती थी।
थे पिता तुल्य
वे शिष्यों के लिए,
पुत्र तुल्य थे
शिष्य गुरुवर के लिए।
शिक्षादान व्यवसाय न था,
धन-संग्रह का भी न
वह साधन था
पुनीत कार्य था वह
गुरुवर के लिए,
मोक्षप्राप्ति का भी
उनके साधन था।

पर, आज वे
हालात् बदल गये,
उन गुरु-शिष्यों के
दर्शन दुर्लभ्य हुए।
रिश्तों में दरार
तो आई ही,
मानसिकता भी अब
बिल्कुल बदल गई।
शिक्षादान व्यवसाय बना,
धन-संग्रह का
एक साधन भी।
बन गया शिष्य
अब खरीददार
गुरुवर बन गये
अब दुकानदार।
नैतिकता तो
लगभग मर ही गई,
परिवेश भी
बिल्कुल बदल गया।

गुरु-शिष्य तो
दोषी हैं ही इसमें,
समाज का दोष भी
है कुछ कम नहीं।
हम सबकी
गलतियों ने ही आज,
शैक्षणिक परिवेश
इस कदर बिगाड़ा है।
धरोहर में पाई इज्जत,
को मिट्टी में आज मिलाया है।

जो बीत गई
सो बात गई,
उन बातों को
अब नहीं ढोना है।
गलती जब हमने ही की है,
तो सुधार भी हमें ही करना है।
दर्पण में अतीत के झॉक
हमें आत्मनिरीक्षण,
खुद ही करना है।
कल की खोई मर्यादा को,
कल फिर से वापस पाना है।
कल जगत गुरु
कहलाते थे हम,
कल फिर—
जगत् गुरु कहलाना है।

श्री प्रसाद राष्ट्रभाषा विद्यालय,
दुलियाजान में बतौर शिक्षक कार्यरत हैं।

हरेक वर्ष की भाँति इस वर्ष भी 14 अप्रैल 2006 को राष्ट्रीय अग्निशमन दिवस के साथ सामंजस्यता रखते हुए ऑयल के अग्निशमन अनुभाग द्वारा अग्निशमन दिवस का पालन किया गया। औद्योगिक क्षेत्रों में तथा सामान्यतः घर तथा दफ्तरों में आग लगने से बचने के तरीकों की जानकारी जनहित में यहाँ प्रस्तुत की जा रही है जिसे भारत सरकार, गृहमंत्रालय, महानिदेशक नागरिक सुरक्षा द्वारा जनहित में जारी सामग्रियों से साभार लिया गया है।

उद्योगों में आग से बचाव के लिए सावधानियाँ

उद्योगों में आग लगने की घटनाओं में वृद्धि हो रही है। आग लगने से न सिर्फ जान-माल का भारी नुकसान होता है बल्कि उद्योगों में उत्पादन भी बाधित होती है। यहाँ पर आग लगने के सामान्य कारण तथा आग की रोकथाम के बारे में जानकारी दी जा रही है।

कारखानों में आग लगने के आम कारण

- ज्वलनशील / दहनशील सामग्री का रिसाव और फैलाव
- बिजली का शार्ट सर्किट / ओवरलोडिंग
- खुली सतहों / हीटर्स/विद्युत लैम्पों का काफी गर्म हो जाना
- वेल्लिंग/कटिंग/सोल्डरिंग और ताप संबंधी अन्य कार्य
- उपकरणों का खराब हो जाना
- निषिद्ध क्षेत्रों में धूम्रपान करना
- रासायनिक प्रतिक्रिया / रनवे प्रतिक्रिया
- घर्षण से ताप/चिंगारी निकलना
- स्वतः ही जल जाना
- स्थितिक स्पार्क / जलने के कारण चिंगारी निकलना
- खुला आवेशिक तार
- पिघले पदार्थ

आग लगने से बचने तथा रोकथाम के मूलभूत उपाय

- देखभाल के इंतजाम संबंधी उच्च मानकों का पालन सुनिश्चित कीजिए
- कूड़ा करकट वाले कंटेनर को अच्छी तरह से ढँककर रखिए और उन्हें नियमित रूप से खाली करते रहें।
- ज्वलनशील सामग्री को आग के स्रोत से दूर रखें।
- तेल/गैस के रिसाव को तुरंत रोकें और ज्वलनशील सामग्री के फैलाव को साफ करें।
- ज्वलनशील पदार्थों की मौजूदगी वाले क्षेत्रों में वेल्लिंग, कटिंग और ताप उत्पन्न करने वाले अन्य कार्यों के लिए परमिट अनुदेशों का कड़ाई से पालन कीजिए।
- एक दूसरे से प्रतिक्रिया करने वाले रसायनों का अलग-अलग भंडारण करें।
- जहाँ ज्वलनशील वस्तुओं का भंडारण और उपयोग होता है वहाँ हवा आने-जाने के लिए पर्याप्त जगह छोड़नी चाहिए, धूम्रपान की मनाही होनी चाहिए और आग से बेअसर रहने वाले विद्युत उपकरणों का इस्तेमाल करना चाहिए।
- प्यूजों और कंट्रोल बॉक्सों की सफाई करके उन्हें बंद कर दें।
- मल्टी-सॉकेट कनेक्शनों से बचिए।
- विद्युत संबंधी मरम्मत का कार्य प्रशिक्षित कर्मियों से कराना चाहिए।
- क्षतिग्रस्त विद्युत तारों का उपयोग नहीं करें और अस्थायी कनेक्शन लेने से बचिए।
- ताप पैदा होने से रोकने के लिए सभी मशीनों / उपकरणों के लुब्रिकेशन तथा रखरखाव का ध्यान रखें और उनका एलाइनमेंट कराते रहें।

बचाव का रास्ता चुन कर रखें

बचाव का रास्ता अवश्य छोड़ें

क्या आपको पता है कि घर में 'आग' लगने की स्थिति में आपको क्या करना चाहिए? यहाँ पर आपको यह बताया जायेगा कि आगे लगने की स्थिति में अपने घर से सुरक्षित बाहर कैसे निकला जाए।

“आग से जूझने से बेहतर है इससे बचाव”

आग से जूझना विशेषज्ञों का काम है और यह पेशेवर अग्निशमन कर्मियों पर ही छोड़ा जाना चाहिए। बाहर निकलने की योजना बनाकर रखें और सुरक्षित बाहर निकलें। अपने घर के सदस्यों से चर्चा कर आज ही योजना बनाएं कि जरूरत पड़ने पर कैसे बाहर निकला जा सकता है।

बाहर निकल चुके हों, तो बाहर ही रहें, मकान के भीतर हरगिज न जाएं जब तक कि अग्निशमनकर्मी आपको इसकी इजाजत न दें

- अपने घर का नक्शा बनाएं। उसमें हर कमरे का दरवाजा खिड़की और अग्निशामक व्यवस्था के लिए स्थान दर्शाएं।
- हर कमरे से बाहर निकलने का आसान रास्ता बनाएं। फिर दूसरे रास्ते का विचार करें।
- मकान के बाहर ऐसे स्थान का चुनाव करें जहाँ आग से बचने के लिए हर कोई पहुंच सके।
- आग लगने पर तुरंत अपने नजदीकी अग्निशमन केन्द्र को फोन करें यह सुनिश्चित करें कि अपने नजदीकी अग्निशमन केन्द्र का फोन नः आपके घर के हरेक सदस्यों को मालूम है।

अग्रिम योजना

यह भी सुनिश्चित करें कि आग लगने की स्थिति में, आपके पास ऐसी सुरक्षित बहिर्गमन योजना हो जो खासकर बच्चों, बुजुर्गों और विकलांगों के भी अनुकूल हो।

- यहाँ पर दिये गये सलाह के मुताबिक और बहिर्गमन मार्ग निर्धारित कर आप अपना, अपने परिवार का, सगे-संबंधियों का और समुदाय के अन्य सदस्यों का जीवन बचा सकते हैं।
- यह सुनिश्चित करें कि दरवाजे और खिड़की की चाबियों के बारे में सबको पता हो।
- सबसे अच्छा बहिर्गमन मार्ग वह दरवाजा है जिससे होकर आप आते-जाते हैं इसलिए उसे मुक्त रखिए।
- उन कठिनाइयों का पूर्वानुमान करें जिनका आपको सामना करना पड़ सकता है, मसलन-मध्य रात्रि को।
- बहिर्गमन का दूसरा विकल्प भी रखें ताकि पहले का उपयोग न हो पाने की स्थिति में वह काम आ सके।
- यदि बाहर निकल पाना संभव ना हो, तो अग्निशमनकर्मियों के आने तक सुरक्षित रहने के लिए कमरे का चयन करें। सुरक्षित कमरा चुनें। आदर्श स्थिति यह होगी कि कमरे में टेलिफोन लगा हो और उसका दरवाजा खुलता हो।

आग लगने की हालत में, शांत रहें। शीघ्रता करें।

घर के हर सदस्य को बताएँ “देर न करें— सभी को बाहर निकाल दें”।

- चीजों को ढूँढ़ने और कीमती बस्तुएं बाहर निकालने के चक्कर में समय बर्बाद न करें ।
- दरवाजा खोलते समय हथेली के पिछले हिस्से से छूकर देखें कि यह गर्म तो नहीं है । यदि यह गर्म है तो उसे न खोलें क्योंकि इसका अर्थ है कि दरवाजे के दूसरी ओर आग लगी है । अपने पीछे के दरवाजे को बंद कर दें ।

अगर बाहर निकलने का रास्ता बंद हो

- परिवार के हर सदस्य को एक ऐसे कमरे में ले जाएं जिसकी खिड़की खुलती हो और दरवाजा बंद कर दें ।
- दरवाजे के नीचे गद्दे लगाएं ताकि धुआँ अन्दर न आ पाए ।
- खिड़की खोलें और सहायता के लिए पुकारें ।
- यदि बाहर निकल न पा रहे हों, तो सुरक्षित स्थान पर प्रतीक्षा करें

खिड़की से बाहर निकलें

- यदि आप भू-तल या पहली मंजिल पर रहते हों, तो आप खिड़की से बाहर जा सकते हैं । इससे ऊपर की मंजिल पर यह विकल्प तभी चुनें जब जान एकदम खतरे में हों ।
- यदि खिड़की का शीशा तोड़ना जरूरी हो, तो किसी भारी बस्तु से शीशे का निचला कोना तोड़ें । फिर शीशे का बाकी हिस्सा गिरा दें । शीशे के नुकीले सिरों के प्रति सावधान रहें । सुरक्षा के लिए उन पर तौलिया या कम्बल डाल दें ।
- गद्दे और बिछावन लपेटकर ही छलांग लगाएं । ध्यान रहे कि पहले हाथ टिकाएं, उसके बाद शरीर के बाकी हिस्से को जमीन पर टिकने दें ।
- अगर धुआं हो, तो नीचे जमीन पर रहें जहाँ हवा अधिक साफ रहती है ।

अगर आपके कपड़ों में आग लग आए

- इधर-उधर भागे नहीं । इससे धुआं फैलता है और आग भड़कती है ।
- लेट जाएं और लुढ़कें । इससे आग फैल नहीं पाती और लपटें भी धीमी पड़ जाती हैं ।
- कोट, कंबल या अग्निशामक कंबल जैसी भारी चीजों से लपटों को काबू में लाएं ।

बाहर रहें

कुछ भी लाने के लिए अंदर न जाएं-कोई अंदर रह गया हो तब भी नहीं । अग्निशमन कर्मियों की प्रतीक्षा करें और उन्हें अधिक से अधिक जानकारी मुहैया कराएं ।

अगर आग लग जाए, बाहर निकलें, बाहर रहे ।

- अपने नजदीक के फायर ब्रिगेड को फोन करें और बुलाएं ।
- आप स्थानीय अग्निशमन सेवा केन्द्र को फोन करें । बातचीत धीमी और स्पष्ट आवाज में करें ।
- पूरा पता बताएं ।
- यदि कोई मकान में फंसा रह गया हो तो उसकी जानकारी दें । उसके होने की जगह भी बताएं ।

योजना बनाएं और जांच-बिन्दु तैयार करें

घर से बाहर निकलने की बात सोचना आसान लगता है लेकिन वास्तविकता से पाला पड़ने पर स्थिति भयावह नजर आती है । इसलिए अपनी योजना को आजमा कर देखें ।

बहिर्गमन अभ्यास मजेदार हो सकता है

- अभ्यास की शुरुआत यों करें, 'आग' "बाहर निकलो" ।
- अपनी बहिर्गमन योजना के मुताबिक चलें और मकान तुरंत छोड़ दें ।
- लपट या धुएं के कारण बाहर निकलने का मुख्य मार्ग बंद मानते हुए दूसरे रास्ते से बाहर निकलने का अभ्यास करें ।
- सीधे इकट्ठा होने के लिए निर्धारित स्थान पर जाएं ।

बहिर्गमन नुस्खे

- बाहर निकलते समय अगर धुआं दिखाई दे, तो दूसरे रास्ते से बाहर निकलने की कोशिश करें ।
- यदि धुएंवाले रास्ते से होकर ही जाना पड़े, तो दरवाजे के पास लेट जाएं । अपने सिर को फर्स से एक से दो फुट ऊपर रखें । सबसे स्वच्छ हवा आपको वहीं मिलेगी ।
- दरवाजा खोलने के पहले, हथेली के पिछले हिस्से से दरवाजे के नाँब और दरवाजे तथा इसके बीच की जगह को छूकर देखें । यदि दरवाजा गर्म हो, तो दूसरे रास्ते को प्रयोग में लाएं । यदि यह ठंडा हो, तो धीरे से खोलें । अगर भयानक धुआं अंदर आता दिखे, तो दरवाजा तुरंत बंद करने को तैयार रहें ।
- मकान में तब तक लौटकर न जाएं जब तक ऐसा करना निहायत सुरक्षित न हो । अगर कोई अंदर रह गया, तो अग्निशमनकर्मियों को बताएं ।

अग्निसूचक अलार्म लगाना

स्वयं को और अपने घर को सुरक्षित रखने का सर्वोत्तम उपाय है अग्निसूचक अलार्म लगाना । इसकी बैटरी की जांच हर साल करवाना न भूलें । आपके घर के लिए कौन सा अग्निसूचक अलार्म सर्वोत्तम रहेगा और उसे कहां लगाया जाए, इस बारे में सहायता के लिए स्थानीय अग्निशमन केन्द्र से संपर्क करें । वे सहर्ष आपकी सहायता करेंगे ।

अग्निसूचक अलार्म जीवनरक्षक है ।

इसे अपने घर की हर मंजिल पर लगाएं और इसकी बैटरी की नियमित जांच करवाते रहें ।

आग के खतरे को कम करें

- रात में सबसे आखिरी काम-रात को आग लगने पर झुलसने या घायल होने की आशंका अधिक रहती है । सोने से पहले घर की अच्छी तरह पड़ताल कर लें ।
- सभी इलैक्ट्रॉनिक उपकरणों को बंद कर दें या उनके प्लग निकाल दें- - सिवाए उन उपकरणों के जिन्हें ऑन रखना ठीक है , जैसे-फ्रिज या बीसीआर आदि ।
- विद्युत कुकर को बंद कर दें ।
- वाशिंग मशीन को ऑन न छोड़ें
- हीटर को बंद कर दें और अग्निशामक (फायर गार्ड) चालू हालत में रखें ।
- मोमबतियों और सिगरेटों को ठीक से बुझाएं ।
- भीतर के दरवाजों को बंद कर लें ।

① दुलियाजान ऑयल अग्निशमन केन्द्र का टेलिफोन OIL-7333
PNT-0374-2801795

① मोरान ऑयल अग्निशमन केन्द्र का टेलिफोन OIL-333
PNT-03754-24031

① डिग्बोई ऑयल अग्निशमन केन्द्र का टेलिफोन OIL-222
PNT-03751-264732

অইল নিউজ

পঞ্চ ত্ৰিংশতিতম বছৰ, সংখ্যা : ০৭— দুলীয়াজান, মাৰ্চ-এপ্ৰিল, ২০০৬

সমূহ মহাপ্ৰবন্ধকৰ দুআষাৰ ...

প্ৰিয় সহকৰ্মীসকল,

অলপতে ২০০৫-০৬ বিত্তবৰ্ষৰ সামৰণি পৰিল ; আৰু আমাৰ দক্ষতা, দুৰ্বলতা, কৃতিত্ব আৰু অকৃতকাৰ্যতা ইত্যাদিৰ খতিয়ান ল'বৰ কাৰণে বছৰটোত আমি কৰা কাম-কাজবোৰ ফাঁহিয়াই চোৱাৰ বাবে এয়া উপযুক্ত সময়। চলিত বৰ্ষৰ লক্ষ্যত উপনীত হ'ব পৰাকৈ শুদ্ধ পন্থা অৱলম্বন কৰিবৰ কাৰণে আমাৰ অকৃতকাৰ্যতাৰ কাৰণবোৰ বিশ্লেষণ কৰি চাবৰ প্ৰয়োজন আছে। কেইটামান ক্ষেত্ৰত অসাধাৰণ স্তৰৰ কাৰ্য সম্পাদন কৰাৰ বাবে মই আপোনালোকৰ আন্তৰিক শলাগ লৈছো। অত্যন্ত গৌৰৱৰ বিষয় যে সাময়িক হিচাপ অনুসৰি ৫৫৭০.৪ কোটি টকাৰ টাৰ্গেট আৰু ১৬৫৮.৫ কোটি টকা মুঠ লাভেৰে বছৰটোত কোম্পানীয়ে অভিলেখ সৃষ্টি কৰিছে। এইখিনিতে এটা কথা উল্লেখ কৰাটো সমীচীন হ'ব যে বছৰটোৰ ভিতৰত সীমাহীন সমস্যাক সন্মুখীন হৈয়ো আমি তেল, প্ৰাকৃতিক গেচ আৰু এল-পি-জি উৎপাদনৰ ধাৰাবাহিকতা অব্যাহত ৰাখিব পাৰিছো।

আপোনালোকে জানে যে খাৰুৱা তেলৰ দাম প্ৰতি বেৰেলত ৭০ ডলাৰ পাইছেগৈ আৰু দেশে নিজৰ প্ৰয়োজনৰ ৭০ শতাংশ তেল আমদানি কৰিব লগা হৈছে। দেশৰ অৰ্থনীতিত ইয়াৰ প্ৰভাৱ অত্যন্ত বিৰূপভাৱে পৰিছে। সেয়ে, অইলৰ দৰে জাতীয় তেল কোম্পানীবোৰে ঘৰুৱা তেল-গেচৰ উৎপাদন বৃদ্ধি কৰিবৰ কাৰণে অন্বেষণ-উৎপাদন কাৰ্যসূচী বঢ়াই নিয়াৰ দায়িত্ব বহন কৰিব লাগিব। প্ৰাকৃতিক গেচৰ চাহিদা ক্ৰমাগত বৃদ্ধি পাইছে আৰু উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ চাহিদা পূৰণ কৰিবৰ কাৰণে উৎপাদন বৃদ্ধি কৰাৰ প্ৰয়োজন হৈছে। ৰাজ্যখনৰ উন্নয়ন বহুপৰিমাণে প্ৰাকৃতিক গেছৰ যোগানৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিছে।

কঠোৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণৰ প্ৰয়োজন হোৱা আন দুটি বিষয় হৈছে প্ৰদূষণ আৰু বাতৰণ। আমি proactive দৃষ্টিভঙ্গীৰে হ্ৰস্ব আৰু দীৰ্ঘম্যাদী ব্যৱস্থা লৈ প্ৰদূষণৰ জ্বলন্ত সমস্যা নিৰাময়ৰ প্ৰচেষ্টা চলাব লাগিব। ইয়াৰ ফলত পৰিবেশৰ ওপৰত বিৰূপ প্ৰভাৱ কম হোৱাৰ লগতে পৰিবেশক সংৰক্ষণ দিয়া জনতাৰ কোম্পানী হিচাপে আমাৰ জনপ্ৰিয়তা বৃদ্ধি পাব।

বছৰটোৰ ভিতৰত, আপোনালোকে জানে যে ই-আৰ-পিৰ সংস্থাপন আৰু কাৰ্যকলাপ পৰিকল্পনা অনুসৰি আগবাঢ়িছে আৰু কোম্পানীৰ সকলো sphere ইতিমধ্যে online হৈছে। এইখিনিতে ক'ব বিচাৰিছো যে বিভাগীয় মূৰব্বীয়ে নিজ নিজ বিভাগত চলি থকা প্ৰণালীসমূহ পুনৰ অৱলোকন কৰি মানৱ সম্পদৰ যথাযথ প্ৰয়োগ নিশ্চিত কৰিব লাগিব যাতে সঠিক স্থানত সঠিক ব্যক্তিয়ে নিযুক্তি পায়।

এন-ই-এফ প্ৰকল্পৰ অন্তৰ্গত আমি অৰুণাচল প্ৰদেশ, কাৰ্বিং আংলং আৰু ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদীৰ বক্ষত অন্বেষণ কৰ্মসূচী জোৰদাৰ কৰি তুলিছো। ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদী বক্ষত ভূ-কম্পন জৰীপ কৰিবৰ কাৰণে ইতিমধ্যে ঠিকা দিয়া হৈছে আৰু অৰুণাচল প্ৰদেশত এটা লোকেচনত খনন চলি আছে।

বিদায় লোৱাৰ আগতে মই আপোনালোকক আমাৰ কোম্পানীয়ে বিশ্বৰ দৰবাৰত প্ৰতিষ্ঠা লাভৰ কাৰণে গ্ৰহণ কৰা কেইটামান পদক্ষেপৰ বিষয়ে অৱগত কৰিব বিচাৰিছো। দুটা পৰ্যায়ৰ নিবিদা আহ্বানত লিবিয়াত দুটা অন্বেষণ ব্লক লাভ কৰাৰ পিচত কোম্পানীয়ে আই-অ'-চিৰ লগলাগি গেবণত 'শক্তি' (পূৰ্বৰ এফ টি ২০০০) অনচ'ৰ ব্লকটো লাভ কৰিছে। ইয়াত পৰিচালক (operator) হ'ব অইল ইণ্ডিয়া আৰু সেই উদ্দেশ্যে গেবণত শাখা অফিচ স্থাপনৰ প্ৰক্ৰিয়া ইতিমধ্যে আৰম্ভ হৈছে। অন্যান্য দেশতো কোম্পানীয়ে অনচ'ৰ ব্লক লাভ কৰিবৰ কাৰণে প্ৰচেষ্টা অব্যাহত ৰাখিছে।

চলিত বৰ্ষত ভূকম্পন জৰীপ, খনন আৰু উৎপাদনৰ দিশত আমি আৰু অধিক উচ্চ লক্ষ্য ধাৰ্য কৰিছো। সেই অনুসাৰে আমাৰ সন্মুখত বহু ডাঙৰ প্ৰত্যাহ্বান আৰু দায়িত্ব আহি পৰিছে। মই নিশ্চিত যে আপোনালোকৰ সহযোগিতা আৰু দায়বদ্ধতাৰে আমি সেই লক্ষ্যত উপনীত হ'ব পাৰিম।

ভাৰতীয় অৰ্থনীতি, শক্তি খণ্ড বিশেষকৈ তেল গেচ খণ্ডত বৰ্তমানে আকৰ্ষণীয় পৰিস্থিতি বিৰাজ কৰিছে। এনে সময়ত আমাৰ যাত্ৰাপথত উপস্থিত হোৱা সুযোগসমূহৰ সদ্ব্যৱহাৰ কৰি আমি নিৰ্ধাৰণ কৰি লোৱা সু-উচ্চ লক্ষ্য অতিক্ৰম কৰিবলৈ যত্নবান হ'ব লাগিব।

উদ্ভা শ্ৰদ্ধাৰে —

জ্ঞানজিৎ কুমাৰ শৰ্মা

(জ্ঞানজিৎ কুমাৰ তালুকদাৰ)

সমূহ মহাপ্ৰবন্ধক

শ্রীমূলক ৰাজ পাশ্ৰিজা কোম্পানীৰ নৱম চি-এম-ডি

২৮ ফেব্ৰুৱাৰী, ০৬ তাৰিখে শ্রীৰঞ্জিত কুমাৰ দত্তই অইলৰ চি-এম-ডিৰ পদৰ পৰা অৱসৰ গ্ৰহণ কৰাত বিত্ত সঞ্চালক শ্রীমূলক ৰাজ পাশ্ৰিজাই ১৪ মাৰ্চ, ০৬ তাৰিখৰ পৰা উক্ত পদৰ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰিছে।

১৯৪৮ চনৰ ১ ডিচেম্বৰ তাৰিখে হাৰিয়ানাৰ ৰোহটকত জন্ম গ্ৰহণ কৰা শ্রীপাশ্ৰিজা এজন পেশাদাৰী চাৰ্টাৰ্ড একাউণ্টেণ্ট আৰু কোম্পানী চেফ্টেবলী। অইল ইণ্ডিয়াৰ চাকৰিত এচিচটেন্ট ফাইনেঞ্চ কন্ট্ৰলৰ হিচাপে যোগ দিয়াৰ আগতে শ্রীপাশ্ৰিজাই ১৯৭৫ চনত ব্যক্তিগত খণ্ডৰ প্ৰতিষ্ঠানত বিত্তীয় মুৰব্বী হিচাপে কৰ্ম জীৱনৰ পাতনি মেলিছিল। ১৯৭৭ চনত তেখেতে ইণ্ডিয়ান অইল কৰপোৰেচনত যোগ দিয়ে আৰু তদানীন্তন অইল কো-অৰ্ডিনেচন কমিটি (বৰ্তমানৰ পেট্ৰলিয়াম প্ৰাইচিং এণ্ড এনালাইচিছ ছেল) তো কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰে।

১৯৮১ চনত অইল ইণ্ডিয়াত যোগ দিয়াৰ পিচৰে পৰা বিত্ত বিভাগৰ বিভিন্ন গুৰুত্বপূৰ্ণ পদত কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰি কোম্পানীৰ সামগ্ৰিক উন্নয়নৰ দিশত অৰিহণা যোগোৱাৰ পিচত ২০০১ চনৰ ১ এপ্ৰিল তাৰিখে শ্রীপাশ্ৰিজাই

বিত্ত সঞ্চালকৰ পদলৈ উন্নতি লাভ কৰে। এই সময়ত কোম্পানীৰ বিত্তীয় কৌশল নিৰ্মাণ আৰু কৌশল নিৰ্ধাৰণত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা লৈ কোম্পানীৰ বিত্তীয় অৱস্থাৰ দৃঢ়তা প্ৰদান কৰাত তেখেতে বিশিষ্ট বৰঙণি আগবঢ়ায়।

শ্রীপাশ্ৰিজা হৈছে সন্মুখত লক্ষ্য ৰাখি সেই লক্ষ্য পূৰণ কৰিবলৈ অহোপুৰুষাৰ্থ কৰা ব্যক্তি। ১৯৮৭-৮৮ বৰ্ষত শ্ৰেষ্ঠ বাৰ্ষিক প্ৰতিবেদন (Annual Report) দাখিল কৰোতাৰ বঁটাৰে ইন্সটিটিউট অৱ চাৰ্টাৰ্ড একাউণ্টেণ্টে শ্রীপাশ্ৰিজাক সন্মানিত কৰে আৰু ২০০৩ চনত ইন্সটিটিউট অৱ কষ্ট এণ্ড

ৱৰ্কচ একাউণ্টচ অৱ ইণ্ডিয়াই ব্যয় কৰ্তনত দেখুৱা পাৰদৰ্শিতাৰ কাৰণে Certificate of Appreciation প্ৰদান কৰে।

অইলৰ চি-এম-ডি হিচাপে ৰাজ্যখনৰ জনসাধাৰণৰ আশা আকাংখা আৰু কল্যাণৰ প্ৰতি অধিক মনোযোগ দিবলৈ সুযোগ লাভ কৰিব বুলি শ্রীপাশ্ৰিজাই বিশ্বাস কৰে। তেখেতে আশ্বাস প্ৰদান কৰে যে অইলৰ কৰ্মচাৰীবৃন্দৰ সহযোগিতাত তেওঁ পূৰ্ণোদ্যমে কাম কৰি কোম্পানীটোক বৃদ্ধি আৰু প্ৰগতিৰ দিশত আগবঢ়াই নিব।

অইলৰ নতুন অধ্যক্ষৰ সংবাদমেল

শ্রীপাশ্ৰিজাৰ সৈতে বাৰ্তালাপত সংবাদসেৱীসকল

অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডৰ নৱনিযুক্ত অধ্যক্ষ ও পৰিচালন সঞ্চালক শ্রীমূলক ৰাজ পাশ্ৰিজাই ২৯ এপ্ৰিল তাৰিখে অইলৰ অতিথি-শালাত আয়োজিত এক সংবাদমেলত স্থানীয় সংবাদদাতা সকলৰ সৈতে মত বিনিময় কৰে। অধ্যক্ষৰ দায়িত্ব লৈ অইল ইণ্ডিয়াক এক নিৰ্দিষ্ট পৰিকল্পনাৰে দেশৰ ভিতৰতে এটা লেখত লবলগীয়া উদ্যোগ হিচাপে পঢ়ি তুলিবলৈ শ্রীপাশ্ৰিজাই সংকল্প ব্যক্ত কৰে।

দুলীয়াজান প্ৰেছক্লাবৰ সৰ্বমুঠ সোতৰজন সংবাদসেৱী সেইদিনাৰ প্ৰেছ মেলত উপস্থিত আছিল। প্ৰতিজনকে শ্রীপাশ্ৰিজাই পাটৰ ফুলাম গামোচাৰে আদৰণি জনায়। প্ৰত্যুত্তৰত দুলীয়াজান প্ৰেছক্লাবৰ তৰফৰ পৰা সভাপতি শ্ৰীকৰ্ণজ্যোতি শইকীয়ায়ে অধ্যক্ষজনক গামোচা পৰিধান কৰাই সম্ভাষণ জনায়।

সৌহাৰ্দপূৰ্ণ পৰিবেশত অনুষ্ঠিত সংবাদ মেলখনত অইলৰ নৱনিযুক্ত অধ্যক্ষজনে কোম্পানীৰ বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যত কৰ্মপন্থাৰ বিষয়ে বিশদ ভাৱে জানিবলৈ দিয়ে। ২০০৬-০৭ বৰ্ষত খাৰুৱা তেলৰ উৎপাদন ৩.৬৫ নিযুত টনলৈ নিয়াৰ কথা উল্লেখ কৰি তেওঁ কয় যে অসম আৰু অৰুণাচল প্ৰদেশৰ ভূগৰ্ভত পৰ্যাপ্ত পৰিমাণৰ হাইড্ৰকাৰ্বন আছে যিখিনি অইলে নিজৰ কাৰিকৰী দক্ষতাৰে আহৰণ কৰিব পাৰিব বুলি আশাবাদী। মুক্ত অৰ্থনীতি আৰু ভূৱনিকৰণৰ বাতাবৰণত এটা প্ৰগতিশীল উদ্যোগ হিচাপে বৰ্তি থাকিবলৈ অইল ইণ্ডিয়াও প্ৰতিযোগিতাত অৱতীৰ্ণ হ'ব লগীয়া হৈছে। কিন্তু তাৰ কাৰণে প্ৰয়োজন সুস্থ পৰিবেশ আৰু বাতাবৰণৰ।

নতুন অধ্যক্ষজনে আৰু কয় যে চলিত বৰ্ষতে ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বুকুত পুনৰ চিছমিক চাৰ্ভে আৰম্ভ কৰা হ'ব। পূৰ্বৰ ৪০টা খনন এলেকাৰ পৰিবৰ্তে এইবছৰ ১০০টা এলেকা নিৰ্দিষ্ট কৰা হ'ব। তেওঁ আৰু কয় যে দেশৰ কাৰণে প্ৰয়োজন হোৱা খাৰুৱা তেলৰ ৭০ শতাংশ এতিয়াও বাহিৰৰ পৰা ক্ৰয় কৰিব লগা হৈ আছে যাৰ প্ৰভাৱ দেশৰ নাগৰিকৰ ওপৰত অৱধাৰিত ভাৱেই পৰে। এনে ক্ষেত্ৰত দেশে নিজস্ব ভাৱে উৎপাদন বঢ়াবলৈ প্ৰয়াস চলাব লাগিব।

ৰাজ্যখনৰ বৰ্দ্ধিত নিবনুৱা সমস্যা, আৰ্থ-সামাজিক উন্নয়নৰ দিশত তেখেতৰ পৰিচালনাত অইলে কেনে অৱদান যোগাব বুলি সোধা প্ৰশ্নৰ উত্তৰত শ্রীপাশ্ৰিজাই জানিবলৈ দিয়ে যে কোম্পানীয়ে গ্ৰামাঞ্চলৰ উন্নয়নৰ শিতানত বিগত বৰ্ষত প্ৰায় ২০ কোটি টকা খৰচ কৰিছে। কোম্পানীৰ কৰ্মদৰ্শনৰ অন্যতম হৈছে সমাজ কল্যাণ আৰু এই দিশত বৰঙণি যোগাই যাবলৈ অইল ইণ্ডিয়া বদ্ধ পৰিকৰ।

দুলীয়াজান ক্লাব পৰিক্ৰমা

ক) ০৪.০৩.২০০৬ তাৰিখে নামৰূপ টাউন ক্লাবৰ সৌজন্যত এদিনীয়া আমন্ত্ৰণীমূলক দিৱা-নৈশ ভলীবল প্ৰতিযোগিতাত দুলীয়াজান ক্লাব দলে বিজিত দলৰ সন্মান অৰ্জন কৰে। এই প্ৰতিযোগিতাত অসমৰ ভালে কেইটি দলে অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল।

খ) ০৫.০৩.২০০৬ তাৰিখে কেন্দ্ৰীয় ঔদ্যোগিক নিৰাপত্তা বাহিনীৰ খেলপথাৰত দুলীয়াজান ক্লাব আৰু কেন্দ্ৰীয় ঔদ্যোগিক নিৰাপত্তা বাহিনীৰ মাজত এখন প্ৰীতি টেনিছ বল ক্ৰিকেট খেল অনুষ্ঠিত হয়। এই খেলত দুলীয়াজান ক্লাবে কেন্দ্ৰীয় ঔদ্যোগিক নিৰাপত্তা বাহিনীক পৰাজিত কৰে।

গ) ০৮.০৪.২০০৬ তাৰিখে দুলীয়াজান ক্লাবৰ সহযোগিতাত আৰু দুলীয়াজানৰ এক অগ্ৰণী সামাজিক সংস্থা “আশ্বাস”ৰ সৌজন্যত ‘পুলক বেনাৰ্জীৰ গীতৰ এসম্মা’ অনুষ্ঠিত হৈ যায়। উক্ত অনুষ্ঠানত পুলক বেনাৰ্জীৰ লগতে অসমীয়া পুৰণি গীত আৰু পুৰণি ৰেকৰ্ডৰ সংগ্ৰাহক মৰাণৰ উমানন্দ দুৱৰাক সম্বৰ্ণনা জনোৱা হয়।

ঘ) ২৩.০৪.২০০৬ তাৰিখে দুলীয়াজান ক্লাবৰ বাৰ্ষিক সাধাৰণ সভাখন দুলীয়াজান ক্লাবৰ সভাপতি দিশ্ৰীদয়াল খাউণ্ডৰ সভাপতিত্বত অনুষ্ঠিত হৈ যায়। উক্ত সভাত ২০০৬-২০০৮ চনৰ বাবে পুনৰ শ্ৰীফণীধৰ গগৈক সম্পাদক ৰূপে লৈ এখন নতুন কমিটি গঠন কৰা হয়। এই সভাত আকস্মিক দুৰ্ঘটনাত পতিত হৈ অকালতে মৃত্যুবৰণ কৰা দুলীয়াজান ক্লাবৰ চাৰিগৰাকী সদস্য প্ৰয়াত হৰেণ চেতিয়া, প্ৰকাশ গগৈ, ফণীধৰ গগৈ আৰু যজ্ঞেশ্বৰ দাসৰ স্মৃতিত এগছিকৈ বস্তি প্ৰজ্বলন কৰা হয়, লগতে অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডৰ পৰা অৱসৰ গ্ৰহণ কৰা তথা দুলীয়াজান ক্লাবৰ ছগৰাকী সদস্যক বিশেষ ভাৱে সম্বৰ্ণনা জনোৱা হয়। উক্ত সভাত দুলীয়াজান ক্লাবৰ বিভিন্ন অনুষ্ঠানত সহায়-সহযোগ আগবঢ়োৱা আৰু দুলীয়াজান ক্লাবৰ সংগীত একাডেমী, নৃত্য একাডেমী, টেবুল টেনিছ কচিং চেণ্টাৰ আৰু দবা একাডেমীৰ প্ৰশিক্ষক সকলক একোখনি ফুলাম গামোচাৰে সম্বৰ্ণনা জনোৱা হয়।

ঙ) ২৯.০৪.২০০৬ আৰু ৩০.০৪.২০০৬ তাৰিখে ডিব্ৰুগড় জিলা ক্ৰীড়া সংস্থাৰ সৌজন্যত আয়োজন কৰা আন্তঃস্কুল টেবুল টেনিছ প্ৰতিযোগিতাত দুলীয়াজান ক্লাবৰ টেবুল টেনিছ কচিং চেণ্টাৰৰ চাৰিগৰাকী খেলুৱৈ ক্ৰমে শেখৰ সুমন বড়া, বাখৰমণি ভূঞা, মল্লিকা গগৈ আৰু হেপী হাজৰিকা অংশগ্ৰহণ কৰি দুলীয়াজান ক্লাবৰ টেবুল টেনিছ কচিং চেণ্টাৰলৈ সুনাম কঢ়িয়াই আনিছে। এই আটাইকেইগৰাকী দুলীয়াজান দিল্লী পাব্লিক স্কুলৰ শিক্ষাৰ্থী।

শেখৰ সুমন বড়া
পিতাঃ শ্ৰীভাৰত চন্দ্ৰ বড়া
পৰিবহন বিভাগ

বাখৰমণি ভূঞা
পিতাঃ শ্ৰীতৰুণ চন্দ্ৰ ভূঞা
উৎপাদন বিভাগ

মল্লিকা গগৈ
পিতাঃ শ্ৰীফণীধৰ গগৈ
খনন বিভাগ

হেপী হাজৰিকা
পিতাঃ শ্ৰীঅৰূপ কুমাৰ হাজৰিকা
উৎপাদন বিভাগ

চ) ৩০.০৪.২০০৬ তাৰিখে অনুষ্ঠিত ডিব্ৰুগড় বৰপথাৰ কুমাৰলীছিগাত বিহু মেলাৰ সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানত দুলীয়াজান ক্লাবৰ মিউজিক একাডেমীৰ প্ৰশিক্ষক শ্ৰীজগত শইকীয়াৰ পৰিচালনাত গঢ় লৈ উঠা চেমনীয়া টোলবাদন দলটিয়ে অংশগ্ৰহণ কৰি ৰাইজৰ বিপুল সমাদৰ লাভ কৰাৰ লগতে দুলীয়াজানলৈ গৌৰৱ কঢ়িয়াই আনিছে।

অগ্নি নিৰ্বাপন দিৱস

সাম্প্ৰতিক সময়ত Disaster Management অৰ্থাৎ দুৰ্যোগ পৰিচালনাই বিশ্বজুৰি এনে প্ৰাধান্য লাভ কৰিছে যে স্কুল / কলেজৰ শিক্ষা পাঠ্যক্ৰমতো বিষয়টোৰে অন্তৰ্ভুক্তি লাভ কৰিছে। ১৪ এপ্ৰিলৰ অগ্নি নিৰ্বাপন দিৱসটো ১৯৪৪ চনত বোম্বাই উকত মৃত্যুবৰণ কৰা ১৬ জন বীৰ অগ্নি নিৰ্বাপক কৰ্মীৰ স্মৃতি দিৱস যদিও অইল ইণ্ডিয়াই প্ৰতিবছৰে দিৱসটো উদ্‌যাপন কৰি দুৰ্যোগ নিৰাময়ৰ প্ৰতি থকা দায়বদ্ধতাক স্মৰণ কৰে আৰু অগ্নিয়ে সৃষ্টি কৰা সন্ত্ৰাসৰ পৰা ৰক্ষা পাবৰ কাৰণে প্ৰতিজনকে সজাগ কৰি দিয়ে। ওপৰৰ ছবিত চলিত বৰ্ষৰ অগ্নি নিৰ্বাপন দিৱসৰ পতাকা উত্তোলন কৰা হৈছে।

উইপচৰ নিবেদন

আন্তৰ্জাতিক নাৰী দিৱস

অইল ইণ্ডিয়াৰ ফোৰাম অৱ উইপচে ৮ মাৰ্চ, ২০০৬ তাৰিখে সমগ্ৰ বিশ্বৰ লগতে আন্তৰ্জাতিক নাৰী দিৱস উদ্‌যাপন কৰে। অইল ইণ্ডিয়াৰ মহিলা কৰ্মচাৰী সকলৰ একত্ৰিত মঞ্চ উইপচৰ এয়া অষ্টম বৰ্ষ আৰু কোম্পানীৰ ভিতৰত উইপচ যথেষ্ট সমাদৃত তথা প্ৰশংসিত মঞ্চ। সৰ্বভাৰতীয় স্তৰত SCOPE ৰ পৃষ্ঠপোষকতাত জন্ম লাভ কৰা Wome in Public Sector চমুকৈ উইপচ (WIPS) শক্তিশালী সংগঠন আৰু দেশৰ প্ৰায় প্ৰতিটো ৰাষ্ট্ৰীয়কৃত প্ৰতিষ্ঠানৰ মহিলা কৰ্মচাৰী WIPS ৰ সদস্য। আন্তৰ্জাতিক নাৰী দিৱস পালনৰ মুখ্য অতিথি আছিল কোম্পানীৰ সমূহ মহাপ্ৰবন্ধক শ্ৰীজ্ঞানজিৎ কুমাৰ তালুকদাৰ আৰু বিশিষ্ট বক্তা আছিল বি-পি কাৰ্যক্ৰমৰ প্ৰশিক্ষক শ্ৰীফণীন্দ্ৰ কুমাৰ দেৱ চৌধুৰী। সমূহ মহাপ্ৰবন্ধক মহোদয়ে ভাষণ প্ৰসঙ্গত অইল উইপচৰ প্ৰশংসা কৰে আৰু অইল ইণ্ডিয়াৰ মহিলা কৰ্মচাৰীক উল্লেখনীয় স্থানলৈ তুলি নিয়াত উইপচে সৰল নেতৃত্ব আগবঢ়াব বুলি আশা ব্যক্ত কৰে।

সমূহ মহাপ্ৰবন্ধকে অনুষ্ঠান মুকলি কৰিছে

নিৰ্দিষ্ট বক্তা, বিশিষ্ট সাহিত্যিক শ্ৰীফণীন্দ্ৰ কুমাৰ দেৱ চৌধুৰীয়ে সামগ্ৰিক ভাৱে নাৰীশক্তি আৰু নাৰী জাতিৰ মহত্বৰ ওপৰত অৱলোকন কৰে। অইল উইপচৰ কাৰ্যকলাপত তেখেতেও সন্তুষ্টি প্ৰকাশ কৰে আৰু অঞ্চলটোৰ মহিলা সকলৰ উন্নয়নত শক্তিশালী ভূমিকা ল'ব লাগে বুলি মত পোষণ কৰে।

এই উপলক্ষে অইল হস্পিতাল নাৰ্চিং স্কুলৰ বিদ্যাৰ্থী সকলে মনপৰশা সাংস্কৃতিক কাৰ্যসূচী প্ৰস্তুত কৰে। উল্লেখযোগ্য যে এই বিদ্যাৰ্থী সকলে নাৰী দিৱস উপলক্ষে সেইদিনা দুলীয়াজান ক্লাব অ'ডিটৰিয়ামটো সুদৃশ্যমান কৰি সজাই তুলিছিল।

অইলৰ উদ্যোগত ফুটবল কচিং কেম্প

১৭ মাৰ্চ, ০৬ তাৰিখৰ পৰা অইল ইণ্ডিয়াৰ পৃষ্ঠপোষকতাত নেহৰু ময়দান খেলপথাৰত এমহীয়া ফুটবল প্ৰশিক্ষণ শিবিৰৰ আয়োজন কৰা হৈছিল।

খেলা-খুলাৰ উন্নয়ন অইল ইণ্ডিয়াৰ কৰপোৰেট চোচিয়েল ৰেচপনচিবিলিটিৰ অন্যতম শিতান। কোম্পানীৰ কৰ্মচাৰীৰ সম্পৰ্কবদ্ধী বিভাগৰ এটা প্ৰশাখাই অহৰহ এই দিশত কাম কৰি আছে। গাৰেঁ-ভূয়ে ফুটবল শিবিৰৰ আয়োজন কৰি দলে দলে যুৱকক প্ৰশিক্ষণ দি তেওঁ লোকক শাৰীৰীক-মানসিক ভাৱে সুস্থতা প্ৰদান কৰিবলৈ প্ৰচেষ্টা অব্যাহত ৰাখিছে। উল্লেখযোগ্য যে এনে প্ৰশিক্ষণ শিবিৰৰ সমস্ত ব্যয় কোম্পানীয়ে বহন কৰে যাৰ ভিতৰত প্ৰশিক্ষাৰ্থীসকলৰ থকা-খোৱাৰ ব্যৱস্থাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি তেওঁলোকক খেলুৱৈৰ ইউনিফৰ্মও যোগান ধৰা হয়। তাৎপৰ্যপূৰ্ণভাৱে প্ৰতিজন প্ৰশিক্ষাৰ্থীকে প্ৰশিক্ষণৰ শেষত খেলুৱৈৰ পোচাকযোৰ দি দিয়া হয়। এনেদৰে প্ৰতিটো ফুটবল প্ৰশিক্ষণ শিবিৰতে কোম্পানীয়ে লাখ টকাৰ ওচৰা-ওচৰি ব্যয় কৰি আহিছে।

এই সংখ্যাৰ ছবিখন

মেহেনগড় কিলা, যোথপুৰ

ৰাজতন্ত্ৰই আমাৰ ভাৰতবৰ্ষখনক সুন্দৰ সুন্দৰ স্থাপত্যকলাৰে অতি চহকী কৰি থৈ গৈছে। ৰাজস্থানৰ আকৰ্ষণীয় tourist spot এই মেহেনগড় কিলাটি ভাৰতীয় স্থাপত্যশৈলীৰ এক অনুপম নমুনা। কোম্পানীৰ আলোকচিত্ৰ শিল্পী শ্ৰীনগেন বৰুৱাৰ কেমেৰাত স্থাপত্যটি যেন অনন্য ৰূপত উদ্ভাসিত হৈ উঠিছে!

শ্রীযুত কিৰণ চন্দ্ৰ কাকতী চাৰৰ ব্যক্তিত্বত এডুমুকি

*বেদান্ত প্ৰসাদ বৰুৱা

শ্রীকিৰণ কাকতী

অইল ইণ্ডিয়া উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ত সুদীৰ্ঘ ১৩ বছৰ কাল অধ্যক্ষৰ পদ অলংকৃত কৰি বিশিষ্ট শিক্ষাবিদ শ্রীকিৰণ চন্দ্ৰ কাকতীয়ে যোৱা ৩১/০৩/২০০৬ তাৰিখে অৱসৰ গ্ৰহণ কৰিছে। তেখেতে ১৯৯৩ চনৰ ৭ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে এই বিদ্যালয়ত অধ্যক্ষ হিচাপে যোগদান কৰি এটা যুগৰো অধিক কাল অতি দক্ষতাৰে কাৰ্য সম্পাদন কৰে।

১৯৪৫ চনৰ ১৭ এপ্ৰিল তাৰিখে টিংখাঙৰ এটি শিক্ষক পৰিয়ালত জন্মগ্ৰহণ কৰা কাকতীয়ে নিজৰ শিক্ষা জীৱনৰ প্ৰতিটো স্তৰতে মেধাৰ পৰিচয় দাঙি ধৰি ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা M.Ed আৰু NEHU ৰ পৰা M.Phil ডিগ্ৰী গ্ৰহণ কৰিছিল। ১৯৬৫ চনত টিংখং হাইস্কুলত শিক্ষক ৰূপে যোগদান কৰি তেখেতে কৰ্মজীৱনৰ পাতনি মেলে। ডিগবৈ সৌমাৰ বিদ্যাপীঠ, AOC বয়জ হাইস্কুল, HFC হায়াৰ ছেকেণ্ডাৰী স্কুল আদি শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠানতো তেখেতে দক্ষতাৰে কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰিছিল। ১৯৯৩ চনৰ পৰা দুলীয়াজানৰ অইল ইণ্ডিয়া উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ত অধ্যক্ষৰ গুৰুদায়িত্ব গ্ৰহণ কৰি শ্রীকাকতীয়ে সমগ্ৰ অঞ্চলটোত শিক্ষাৰ প্ৰচাৰ আৰু প্ৰসাৰৰ ক্ষেত্ৰত অহোপুৰুষাৰ্থ কৰিছিল।

অইল ইণ্ডিয়া উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ৰ সমূহ শিক্ষক শিক্ষয়িত্ৰী, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু কৰ্মচাৰীয়ে যোৱা ৩১ মাৰ্চ তাৰিখে বিদ্যালয়ত তেখেতক বিদায় সন্তাষণ জনায় আৰু এই বিদ্যালয় খনিৰ লগতে সমগ্ৰ অঞ্চলটোৰ শিক্ষা জগতলৈ আগবঢ়োৱা অৱদানৰ বাবে কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰে।

আনহাতে শ্রীকাকতী দুলীয়াজান উচ্চ মাধ্যমিক শিক্ষাস্ত পৰীক্ষা কেন্দ্ৰৰো মূৰব্বী আছিল বাবে ১ এপ্ৰিল তাৰিখে “হাইস্কুল শিক্ষাস্ত পৰীক্ষা কেন্দ্ৰ, দুলীয়াজান”ৰ অন্তৰ্গত বিদ্যালয়ৰ সমূহ বিদ্যালয় প্ৰধানে তেখেতক বিদায় সন্তাষণ জনায়।

অইল নিউজৰ তৰফৰ পৰা আমি তেখেতৰ সুস্বাস্থ্য আৰু দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰিলো।

২০০৩ চনৰ ৩ জুন; আমি ১১ জন নতুন শিক্ষক শিক্ষয়িত্ৰীয়ে অইল ইণ্ডিয়া উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ত শিক্ষকৰ চাকৰিত join কৰিছো। সকলোবোৰ কথা মনৰ ভিতৰত এতিয়াও জীৱন্ত হৈ আছে। আমাৰ সকলোকে অধ্যক্ষৰ কোঠাত বহুৱাই লৈ চমু বক্তব্যৰ মাজত চাৰে দঢ়াই দঢ়াই কৈছিল - নিয়মানুবৰ্তিতা, নিষ্ঠা আৰু একাগ্ৰতাৰ কথা। শিক্ষকৰ দৰে বৃত্তিত গভীৰ আত্মনিয়োগৰ প্ৰয়োজনৰ কথা, স্কুলখনক নিজৰ ঘৰৰ দৰেই ভবাৰ কথা ... কথাবোৰত ওজন আছিল। প্ৰথম বাৰতেই মুগ্ধ হৈছিলো। তাৰ আগতে ভবাই নাছিলো এইজন মানুহে জীৱনত ইমান গভীৰ ৰেখাপাত কৰিব বুলি।

দ্বিতীয়বাৰ। মই পাঠদান কৰি থকা দশম শ্ৰেণীৰ এটা কোঠা। চাৰে মনোযোগেৰে মোৰ পাঠদান চাইছিল। ভয় লাগিছিল ভীষণ। শ্ৰেণীকক্ষ সমূহৰ পাঠদান চাৰে নিয়মিত ভাবে পৰ্যবেক্ষণ কৰিছিল। চাৰৰ যেন ই এক গুৰু দায়িত্ব আছিল ... অতি চতুৰালিৰে চাৰে শ্ৰেণী পৰ্যবেক্ষণৰ সময়ত শিক্ষা পদ্ধতি, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সহযোগিতা, পাঠদানৰ আভ্যন্তৰীণ মূল্যায়ন, পাঠৰ প্ৰতি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মনোযোগ আকৰ্ষণৰ কৌশল আদি বিশ্লেষণ কৰিছিল। পাছত চাৰে নিজৰ কোঠালৈ মাতি নি প্ৰয়োজনীয় দিহা-পৰামৰ্শ দি গঠনমূলক আলোচনা কৰিছিল। এইবাৰ আৰু বেছি মুগ্ধ হৈছিলো।

অসমীয়া ভাষা সংস্কৃতিৰ প্ৰতি চাৰৰ শ্ৰদ্ধা আছিল অপৰিসীম। জাতীয় স্বকীয়তাৰ প্ৰতি সদা সচেতন আছিল আৰু তাকে লৈ গৌৰৱবোধ কৰিছিল।

অসমীয়া ভাষা সংস্কৃতিত চাৰৰ যথেষ্ট ব্যুৎপত্তি আছে। সুন্দৰ আকৰ্ষণীয় ব্যক্তিত্ব, গুৰুগন্তীৰ কণ্ঠস্বৰ বক্তৃতা দিব পৰা ক্ষমতা, শিক্ষাদানৰ প্ৰতি থকা আন্তৰিকতা, নিষ্ঠা আৰু বিস্তৃত জ্ঞানৰ পৰিসৰে চাৰক অসমৰ এজন আগশাৰীৰ আৰু আদৰ্শবান শিক্ষাবিদ হিচাপে প্ৰতিষ্ঠিত কৰিছে।

চাৰ আমাৰ বিদ্যালয়খনৰ প্ৰতিজন শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীৰ পৰামৰ্শদাতা আৰু আস্থাভাজন ব্যক্তি। বিদ্যালয়খনত অনুষ্ঠিত হোৱা বিভিন্ন পৰীক্ষাৰ প্ৰশ্নসমূহৰ বস্তুনিষ্ঠতা, শিক্ষণীয় বিষয়বস্তুৰ ধাৰণা, প্ৰদত্ত মূল্যাংকৰ সমানুপাতিকতা, আহৰণীয় উদ্দেশ্যাবলীৰ সৈতে সুসংগততা আদি সকলোবোৰ দিশতে চাৰে অতি চোকা দৃষ্টি ৰাখিছিল।

নতুন শিক্ষাবৰ্ষৰ আৰম্ভণিৰ দিনা আসোঁৱাহ থকা এই সকলোবোৰ দিশ চাৰে অতি গভীৰভাৱে বিশ্লেষণ কৰি আমাক বুজাই দিছিল।

প্ৰতিজন সহকৰ্মীৰ আৰ্থিক আৰু মনোজাগতিক সমস্যাৰ সমাধানৰ ক্ষেত্ৰতো চাৰে সহায় কৰিছিল।

২০০৩ চনৰ ১৭ আৰু ১৮ অক্টোবৰ তাৰিখে State Academic Council এ ডিব্ৰুগড়ত আয়োজন কৰা "Evaluation of Answer Scripts" শীৰ্ষক এক কৰ্মশালাত আমাৰ বিদ্যালয়ৰ পৰা উপাধ্যক্ষ্যা মহোদয়া শ্ৰীযুতা কল্পনা বৰুৱা আৰু শিক্ষয়িত্ৰী শ্ৰীযুতা ভোগদা গগৈ বাইদেউৱে অংশগ্ৰহণ কৰিছিল। কাকতী চাৰ অনুষ্ঠানটিৰ এজন সমল ব্যক্তি আছিল; মই আৰু ৰাজুদা (ৰাজু ছেত্ৰী, সহকৰ্মী) চাৰৰ খবৰ কৰিবলৈ যাওঁতে আমাকো প্ৰায় জোৰ কৰি অনুষ্ঠানটিত অংশ গ্ৰহণ কৰোৱালে। আমি কৰ্মশালা খনিত অংশগ্ৰহণ কৰি প্ৰচুৰ লাভান্বিত হ'লো লগতে State Academic Council ৰ Certificate of participation ও লাভ কৰিলো। শিক্ষাগ্ৰহণ আৰু শিক্ষাদানৰ ক্ষেত্ৰত চাৰে এনেদৰে উৎসাহিত কৰিছিল।

চাৰ এজন মৰমিয়াল ব্যক্তি; তেখেতকৈ সৰুৱেই হওক বা ডাঙৰ সহকৰ্মী সকলোৰে প্ৰতি তেখেতৰ আচৰণ আছিল অতিশয় মধুৰ। গভীৰ ৰসবোধ চাৰৰ ব্যক্তিত্বৰ আন এটা উজ্জ্বল দিশ।

২০০৫ চনৰ ৫ চেপ্তেম্বৰ; চতুৰ্শছাৰিংশতম ৰাজ্যিক শিক্ষক দিৱসৰ কেন্দ্ৰীয় কাৰ্য্যসূচী এইবাৰ ডিব্ৰুগড়ত অনুষ্ঠিত হৈছিল। মাধ্যমিক শিক্ষা দপ্তৰৰ মন্ত্ৰী শ্ৰীহেমপ্ৰকাশ নাৰায়ণ, প্ৰাথমিক শিক্ষা দপ্তৰৰ মন্ত্ৰী শ্ৰীৰিপুন বৰা, অসম চৰকাৰৰ শিক্ষা বিভাগৰ আয়ুক্ত সচিব শ্ৰীপৰমেশ দত্ত আদি বিশিষ্ট ব্যক্তিয়ে অংশ গ্ৰহণ কৰা অনুষ্ঠানটি চাৰে মাতি নি মোৰ হতুৱাই আঁত ধৰাইছিল। ... এনেবোৰ অনুষ্ঠানত চাৰৰ যথেষ্ট hold আছে।

এবাৰ UNICEF ৰ পৃষ্ঠপোষকতাত অনুষ্ঠিত হোৱা "Mass enrolment of Girls in school of Assam" শীৰ্ষক এক আলোচনা চক্ৰত চাৰে তেখেতৰ হৈ মোক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবলৈ পঠিয়াইছিল। ... জুনিয়ৰ শিক্ষক এজনক চাৰে দেখুৱাব পৰা বিশ্বাস আৰু শ্ৰদ্ধা দেখি আচৰিত হৈছিলো, অভিভূত হৈছিলো।

চাৰে ২০০৬ চনৰ ৩১ মাৰ্চ তাৰিখে চাকৰি জীৱনৰ পৰা অৱসৰ লৈছে। সমগ্ৰ অঞ্চলটোৰ শিক্ষা জগতলৈ তেখেতে আগবঢ়োৱা অৱদানৰ বাবে আমি চাৰৰ ওচৰত কৃতজ্ঞ হৈ থাকিম।

চাৰৰ অৱসৰ জীৱন পৰম সুখ, শান্তিৰে উপচি পৰক বুলি আশা কৰাৰ লগতে পৰম মজ্জলময়ে তেখেতৰ সুস্বাস্থ্য অটুট ৰাখি দীৰ্ঘায়ু কৰি যেন দেশ তথা জাতিৰ সেৱাত আত্মনিয়োগ কৰিবলৈ অফুৰন্ত দৈহিক আৰু মানসিক শক্তি প্ৰদান কৰে, তাৰেই কামনা কৰিলো।

* অইল ইণ্ডিয়া উ: মা: বিদ্যালয়, দুলীয়াজান

ৰূপান্তৰৰ আঁৰৰ কাহিনী

— ডঃ অনিল শইকীয়া
অধ্যক্ষ, মৰাণ মহাবিদ্যালয়

(মৰাণ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ডঃ অনিল শইকীয়াই আমাৰ প্ৰজেক্ট ৰূপান্তৰৰ প্ৰশংসাত লিখা লেখনি এটিৰ
কিছু অংশ পঢ়ুৱৈ সমাজলৈ আগবঢ়োৱা হ'ল)

অৰ্থনৈতিক প্ৰগতি আৰু সমাজ পৰিৱৰ্ত্তনৰ বাবে যুগে-যুগে অঞ্চলে-অঞ্চলে কিছুমান বিশিষ্ট ব্যক্তি আৰু অনুষ্ঠানে অলেখ বৰঙণি আগবঢ়াইছে। এই ব্যক্তিসকলে (অনুষ্ঠান এটিৰ নেতৃত্ব লোৱা ব্যক্তিসকলকো ধৰা হৈছে) অঞ্চল এটিৰ সামগ্ৰিক বা আংশিক উন্নতিৰ বাবে ব্যক্তিগত জীৱনৰ সকলো সুখ-দুখক তুচ্ছ জ্ঞান কৰি পুৰাৰ পৰা সন্ধিয়ালৈকে নানান কামত ব্ৰতী হয়।

‘ৰূপান্তৰ’ নামৰ অনুষ্ঠানটিৰ নাম অনেকৰ মুখত শুনিছো। কেৱল নামেই নহয় অনুষ্ঠানটিয়ে ৰূপায়ণ কৰা মহৎ কাৰ্যসূচী সমূহৰ পৰা উপকৃত হোৱা বহুত ব্যক্তিকো লগ পাইছে। লগ পাই আমি নিজেই এবাৰ অনুষ্ঠানটিৰ কাৰ্যসূচী সমূহ চোৱাৰ তাড়না অনুভৱ কৰিলো। যোৱা বছৰৰ আগষ্ট মাহৰ ৯ তাৰিখে সবিশেষ উপলব্ধি কৰিবলৈ দুলীয়াজানলৈ ওলালো লগত অধ্যাপক হাদি মোস্তাক হুছেইন, অধ্যাপক যতীন চুতীয়া আৰু কুশল দত্ত।

সদা ব্যস্ত আৰু সদা হাস্যমুখী প্ৰশান্ত বৰকাকতক কাৰ্যালয়তে লগ পালো। কুশল বাৰ্তা বিনিময়ৰ পাচত আমি ‘ৰূপান্তৰ’ নামৰ আঁচনিখনৰ কথা উলিয়ালো। তেখেতে প্ৰথমে অসমৰ ৰাজ্যিক গ্ৰামোন্নয়ন প্ৰতিষ্ঠানৰ কথা, ভাৰত চৰকাৰৰ স্বৰ্ণজয়ন্তী গ্ৰাম স্ব-ৰোজগাৰ যোজনাৰ কথা ক’লে। স্বৰ্ণজয়ন্তী গ্ৰাম স্ব-ৰোজগাৰ যোজনাৰ অধীনত ‘আত্ম সহায়ক গোট’ৰ ধাৰণা গঢ় লৈ উঠিছে। অসমত ৰাজ্যিক গ্ৰামোন্নয়ন প্ৰতিষ্ঠানে গাঁৱে-গাঁৱে আত্ম সহায়ক গোট গঠন কৰি স্ব-নিয়োজনৰ পথ প্ৰশস্ত কৰিছে। অসম চৰকাৰৰ এই আঁচনিৰ লগত যৌথভাৱে অইল ইণ্ডিয়াই স্ব-নিয়োজনৰ আঁচনিৰ উদ্যোগ লৈছে। এই যৌথ উদ্যোগৰ নাম দিয়া হৈছে ‘ৰূপান্তৰ’, য’ত অইল ইণ্ডিয়াই বিত্তীয় সহযোগিতাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ঘৰ-দুৱাৰ, আচবাব, যন্ত্ৰপাতি আদিৰে নানান সহযোগিতা আগবঢ়াইছে। আঁচনিখন ফলপ্ৰসূ কৰি ৰূপায়ণ কৰিবলৈ দায়িত্ব দিয়া প্ৰশান্ত বৰকাকতক আঁচনিখনৰ কথা সুধিলো। তেখেতে সংক্ষেপতে অইল ইণ্ডিয়াৰ দীৰ্ঘম্যাদী আঁচনিখন ব্যাখ্যা কৰি কৈছিল— ‘আঁচনিখনৰ প্ৰথম কথা হৈছে সংস্থানহীন জনজীৱনক আৰ্থিকভাৱে স্বাৱলম্বী কৰি তোলা। এতিয়া গোটেই ভাৰত বৰ্ষতে সংস্থান হীনতাই মূৰ দাঙি উঠিছে। অসম ইয়াৰ ব্যতিক্ৰম নহয়। কিন্তু আন বহুত ৰাজ্যৰ তুলনাত অসমত এটা সুবিধা আছে। এই সুবিধা হৈছে অসমত এতিয়াও বহুতো প্ৰাকৃতিক সম্পদ অব্যৱহৃত হৈ আছে। অসমত যিমানবোৰ অব্যৱহৃত প্ৰাকৃতিক সম্পদ আছে, সেইখিনিৰ সুব্যৱহাৰ কৰিব পাৰিলে অসম এখন চহকী ‘ৰাজ্যলৈ ৰূপান্তৰ হ’ব পাৰিব।’ কথা প্ৰসঙ্গত তেখেতে অসমৰ বাঁহ-খেতিৰ কথা ক’লে। বাঁহৰ পৰা প্ৰস্তুত কৰা ‘বাঢ়নি’ৰ কথা ক’লে। ‘বাঁহ অসমৰ কিন্তু ‘বাঢ়নি’ আহে চুবুৰীয়া ৰাজ্যৰ পৰা। সেইদৰে অসমৰ খালবিলত আপোনা-আপনি জন্ম হোৱা চেঙা, চেঙেলী মাছৰ বজাৰ দখল কৰে চুবুৰীয়া ৰাজ্যই। অসম বাঁহ খেতি, ফুল খেতি, কাঠফুলা খেতি, হাঁহ, কুকুৰা, গাহৰি আৰু মীন পালনৰ বাবে অত্যন্ত উপযোগী। অসমৰ ৰেচম শিল্প একক আৰু অনবদ্য। অসমৰ ৰেচম কাপোৰৰ গুৰুত্ব অতুলনীয়। এই সম্ভাৰ সমূহৰ পৰা অসমৰ গ্ৰাম্য অৰ্থনীতি সবল কৰিব পাৰি। ইয়াৰ বাবে প্ৰয়োজন হয় আপোন ইচ্ছাৰে কাম কৰিবলৈ অহা এচাম যুৱক-যুৱতী বা কাম কৰিব পৰা বয়সৰ যিকোনো ব্যক্তি। এই যুৱক-যুৱতীসমূহক পথৰ নিৰ্দ্দেশ দিবলৈ এটি আঁচনিৰ প্ৰয়োজন, আৰু সেই আঁচনিত আছে নগৰে-চহৰে আত্ম সহায়ক গোট গঠন কৰা। আত্ম সহায়ক গোট সমূহত কমেও দহজন সদস্য থাকিব। সদস্যসকলক দলবদ্ধভাৱে কোনো এটা কাম কৰিবলৈ উৎসাহিত কৰিব আৰু পথৰ সন্ধান দিব অইল ইণ্ডিয়া আৰু গ্ৰামোন্নয়ন প্ৰতিষ্ঠানৰ যৌথ অনুষ্ঠান ‘ৰূপান্তৰে’। অইল ইণ্ডিয়াই অৱশ্যে ‘ৰূপান্তৰ’ অনুষ্ঠানত গোটেই অসমখনক সামৰি লোৱা নাই। সামৰি লৈছে অইল ইণ্ডিয়াৰ আশে-পাশে থকা তিনিখন জিলাৰ ১৩০০ খন গাঁও। এই গাঁও সমূহৰ কৰ্মক্ষম সংস্থানহীন সকলক আত্ম সহায়ক গোট গঠনৰ জৰিয়তে হাততে পোৱা সম্পদৰ যোগেদি ক্ষুদ্ৰ ব্যৱসায় বাণিজ্য আৰু উৎপাদনমূলক কামত উৎসাহ-উদ্বীপনা আৰু সহায়ৰ হাত আগবঢ়াবলৈ অইল ইণ্ডিয়াই সাহসী পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিছে। এক কথাত দায়িত্ব লৈছে।

এইবাৰ আমি শ্ৰীবৰকাকতিৰ লগত ‘ৰূপান্তৰ’ অনুষ্ঠানৰ প্ৰায়োগিক দিশ সমূহৰ কথা সুধিলো। তেখেতে ক’লে— ‘অসমৰ অৰ্থনীতি কৃষি ভিত্তিক। কৃষিৰ উন্নতিৰ বাবে কৃষি ব্যৱস্থা যান্ত্ৰিকীকৰণ কৰিবই লাগিব। তাৰ বাবে প্ৰথমেই লাগে এখন ‘পাৱাৰ টিলাৰ’, স্প্ৰে মেচিন, পানীতোলা মেচিন। এইখিনি সামান্য সহায় কৰি এজন কৃষক বা দহ-বাৰ জনীয়া এটি কৃষকৰ

দলক দহখোজ আঙুৰাই নিব পাৰি- আমি তাকে কৰিছো। এতিয়ালৈকে আমি শতাধিক আত্ম সহায়ক গোটক পাৱাৰ টিলাৰ, পানীতোলা মেচিন আদি সাহায্য হিচাপে আগবঢ়াইছো।

কিছু পৰ ৰৈ তেখেতে আকৌ আৰম্ভ কৰিলে— ‘ৰেচম শিল্পৰ বাবে আমাৰ ইয়াতে এটি প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰ স্থাপন কৰিছো। ৰ’ব। কথাৰ মাজতে তেখেত ৰৈ গ’ল। তাৰ পাছত ক’লে, “এইবোৰ কথা কৈ থকাতকৈ, বলক এবাৰ চাই আহো”। শ্ৰীবৰকাকতিয়ে ‘ৰূপান্তৰ’ৰ আঁচনি সমূহ দেখুৱাবলৈ আমাক লৈ যাব খুজিলে। আমিও আগ্ৰহ প্ৰকাশ কৰিলো। অলপ পাচতে আমাৰ যাত্ৰা-আৰম্ভ হ’ল। আমাক প্ৰথমে ৰেচম শিল্পৰ প্ৰশিক্ষণ অনুষ্ঠানটোলৈ লৈ যোৱা হ’ল।

অইল ইণ্ডিয়া চৌহদৰ প্ৰায় কাষতে ৰেচম শিল্প প্ৰশিক্ষণ অনুষ্ঠানটি আৰম্ভ কৰিছে। য’ত আছে প্ৰায় ১৫/২০ খন উৰণীয়া মাকোৰ তাঁতশাল আৰু প্ৰায় ৫/৬ টা ৰেচম সূতা কাটিব পৰা যন্ত্ৰ। তাঁতশাল সমূহত কাপোৰত ফুল তুলিব পৰা কৌশল সংযুক্ত আছে। অনুষ্ঠানটিলৈ বিভিন্ন আত্ম সহায়ক গোটৰ পৰা শিপিণী নিৰ্বাচন কৰি অনা হৈছে। শিপিণীসকলক ইয়াত মুগা, পাট আৰু এড়ি কাপোৰ ‘সামান্য উচ্চ-প্ৰযুক্তি’ৰ সহায়ত কেনেকৈ কম সময়তে প্ৰস্তুত কৰিব পাৰি সেয়া প্ৰশিক্ষণ দিয়া হৈছে। ইয়াৰ বাবে প্ৰশিক্ষক নিযুক্তি দিয়া হৈছে। আমি শিপিণীসকলে প্ৰস্তুত কৰা মুগা আৰু পাটৰ চেট সমূহ চালো। যিবোৰৰ মানদণ্ড অতি উন্নত আৰু সহজে গ্ৰাহকৰ মন আকৰ্ষণ কৰিব পৰা। আমি শ্ৰীবৰকাকতক ইয়াত প্ৰস্তুত কৰা বস্ত্ৰ সমূহৰ চাহিদাৰ কথা সুধিলো। তেখেতে ক’লে - “এই বস্ত্ৰ সমূহে অতি সহজে বজাৰ দখল কৰিব পাৰিছে। ইয়াৰ প্ৰধান কাৰণ হৈছে বস্ত্ৰ সমূহ কম ব্যয়ত উৎপাদন হৈছে।” প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰটোত প্ৰশিক্ষাৰ্থী সকলক ৰূপান্তৰৰ ব্যয়ত থকা-খোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। আৰু প্ৰশিক্ষণৰ অন্তত স্বাৱলম্বী হ’বৰ বাবে একোটা আত্ম সহায়ক গোটক এখনি তাঁতশাল, যান্ত্ৰিক সূতা কটাৰ সঁজুলি আৰু প্ৰায় আঠ হাজাৰ টকাৰ সহায়ৰ হাত আগবঢ়োৱাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। আমি প্ৰশিক্ষাৰ্থী সকলৰ লগত কথা পাতিলো। তেওঁলোকৰ কথা বাৰ্তাৰ পৰা আমি অনুভৱ কৰিলো, তেওঁলোক অত্যন্ত সুখী হৈছে। তেওঁলোকে জীৱন আৰু জীৱিকাৰ সন্ধান পাইছে।

এইবাৰ আমাক লৈ যোৱা হ’ল প্ৰায় দহ/বাৰ কিলোমিটাৰ দূৰত থকা এটি হাঁহ পালন কেন্দ্ৰলৈ। গাঁৱৰ মাজত এটুকুৰা মুকলি ঠাই। চাৰিওফালে বিস্তীৰ্ণ পথাৰ, ৰাস্তাৰ কাষত দুই এঘৰ মানুহ। তাৰ কাষতে সেউজীয়া ‘দল-বন’ গজা এটা আহল-বহল পুখুৰী। পুখুৰীটোৰ পাৰতে এটা দীঘলীয়া কেঁচা-মৰা প্ৰশান্ত বৰকাকতিয়ে তাৰ ওচৰলৈকে আমাক লৈ গ’ল। দেখিলো, ঘৰটোৰ ওচৰত বহুতো হাঁহ। তেখেতে চিঞৰি চিঞৰি মানুহ এজনক মাতিলে। মলিয়ন কাপোৰ পৰিহিত উচ্ছাসিত মানুহ এজন খৰখোজেৰে আগবাঢ়ি আহিল। বুজিলো - তেওঁৰে হাঁহ পালন কেন্দ্ৰটোৰ গৰাকী। দূৰৰ পৰা আমি হাঁহবোৰ চালো, এইবোৰ দক্ষিণ ভাৰতৰ পৰা অনা চাৰা-চাম্বেলি হাঁহ। এইবোৰে বছৰেকত ৩০০ টালৈকে কণী পাৰে। কণীবোৰৰ চাহিদা অতি বেচি। তাতকৈ বেচি চাহিদা হাঁহ পোৱালীবোৰৰ। কেন্দ্ৰটোত উৎপাদিত কণী প্ৰতিদিনাই বিক্ৰী হয়। আমাক মানুহজনে জীৱিকাৰ কথা ক’লে। জীয়াই থাকিবলৈ হেঁপাহ হোৱাৰ কথা ক’লে।

প্ৰায় আধাঘণ্টা সময় হাঁহ পালন কেন্দ্ৰত থাকি আমি পুনৰ ঘূৰি আহিলো ‘কণীৰ’ পৰা হাঁহ, কুকুৰা পোৱালী জন্মোৱা যান্ত্ৰিক প্ৰজননকেন্দ্ৰলৈ, য’ত একেলগে ৭০০০ (সাত হাজাৰ) কণী সংস্থাপিত কৰি উপযুক্ত ভাৱে তাপ নিয়ন্ত্ৰণ কৰি পোৱালী জন্ম দিব পাৰি। এই যান্ত্ৰিক পদ্ধতিটোৰ ব্যয় কিমান সেইটো ডাঙৰ কথা নহয়। ডাঙৰ কথা হাঁহৰ কণীৰ পৰা যি হাঁহ পোৱালী ইয়াত জন্ম দিয়া হয় তাৰ মাত্ৰাধিক চাহিদা। এইখিনিৰ উপৰিও শ্ৰীবৰকাকতিয়ে আমাক দেখুৱালে বাঁহ গাজৰ পেকেজিং আৰু কাঠফুলাৰ লেৱলেটৰী।

প্ৰায় দুঘণ্টা সময়ত আমি স্বনিয়োজনৰ বিভিন্ন আঁচনি সমূহ চালো। এইবোৰৰ মাজতে শ্ৰীবৰকাকতিয়ে আমাক কেচু-সাৰৰ কথাও ক’লে। পানী মেটেকাৰ সাৰৰ কথাও ক’লে। মেটেকাই অসুবিধা দিয়া গাঁও এখনত কেনেকৈ মেটেকাক সাৰ হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰি তাৰ আঁচনিৰ কথাও ক’লে। স্থানীয় ৰাইজৰ উন্নতিৰ কল্পে লোৱা আঁচনি দেখি কাৰোবাৰ প্ৰতি কৃতজ্ঞতাত আমাৰ মূৰ দৌ খাই আহিল।

জীৱন-বীক্ষা

* অজিৎ শইকীয়া

(এক) এখন চোতালত বহি আছিলো

এখন চোতালত বহি আছিলো। অকলে। দৃষ্টিৰ সীমানালৈকে মুকলি আৰু মুকলি। বিভিন্ন কৌণিক ভংগীমাৰে এজাক মুষলখাৰে বৰষুণ আহিছিল। কিছুমান টোপালে মোক শেলে বিন্ধাদি বিন্ধিছিল, কিছুমানে গুৰুলা-গুৰুলকৈ কোবাইছিল, কিছুমানে আকৌ মৰমৰ আৱেশেৰে মোক সাৱটি লৈছিল। মই উঠি যাব পৰা নাছিলো। ছত্ৰাকৃতি আকাশেও মোক নিৰাপত্তা দিব পৰা নাছিল। এটা সময়ত বৰষুণে মোক চোতালখনতে পিষ্ট কৰি পেলালে। মই উঠিব নোৱাৰিলো, আচলতে উঠাৰ চেষ্টাও কৰা নাছিলো। এইখন চোতালৰে, এইজাক বৰষুণৰে মই যে এক চিৰন্তন কৃষক।

(দুই) আজিকালি নিৰলে থাকিলে

আজিকালি নিৰলে থাকিলে কিছুমান প্ৰশ্নই প্ৰায়েই মোক খেদি-কুৰি ফুৰে। মানুহ কিয় পুনঃ পুনঃ পৃথিৱীলৈ ঘূৰি ঘূৰি আহে? লংকাপতিৰ মাজত কিদৰে ৰাঘৱোধিক ব্যক্তি এজন সোমাই থাকিব পাৰে, মহাৰথীৰ কি গুণৰ বাবে বাসুদেৱে তেওঁৰ অনুগামী হ'বলৈ ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিব পাৰে, অথবা প্ৰিয়শিষ্যৰ অভুক্ত বৈৰাগ্যৰ ভাব দেখি শঙ্কৰদেৱে কিয় আত্মভাবনাত ডুবি যাব পাৰে? অকলে থাকিলে প্ৰশ্নবোৰে মোক খেদি খেদি খায়, বিব্ৰত কৰি তোলে। সদুত্তৰ নাপাওঁ যদিও মই মগজুখিনিকে ফেনেকি থাকোঁ।

(তিনি) সপোন এটাই মোক শুবলৈ দিয়া নাই

সপোন এটাই মোক শুবলৈ দিয়া নাই। কিমান কি বিচাৰি মই ইমান পৰিশ্ৰম কৰোঁ নাজানো কিন্তু, মোৰ দেখোন কোনোকালেই কাম শেষ নহয়। মই ভালদৰেই জানো এই যে সপোনটোৰ কথা ক'লো, সেইটো কি মই কিন্তু নাজানো। কিবা এটা সপোনে যে মোক মাতি নি আছে সেই কথা হ'লে মই জানো। যিমান আগবাঢ়ো সিমান বাটে পোৱালি দিয়ে। কিমান দূৰ যাবলৈ আছে মই নাজানো কিন্তু মোৰ যে গতিৰ বিনে গতি নাই সেয়া মই সঠিকভাৱেই জানো।

(চাৰি) কেতিয়াবা জীৱনটো কিবা

কেতিয়াবা জীৱনটো কিবা তিতা লাগি যায়। ঘৰত ক'লে কোনেও বিশ্বাস নকৰা যেন লাগে। মই হেনো প্ৰচুৰ জীৱনী শক্তি থকা মানুহ। কাষতে শুই থকা মানুহজনীক কেতিয়াবা তেনেই অনাত্মীয় যেন লাগে। ঘৰখনো যেন কচাই খানা অথবা বজাৰ হৈ আহিছে। যাব খুজিও গুচি যাব নোৱাৰোঁ। তেওঁক যেন বেয়া পায়ো আঁতৰি থাকিব নোৱাৰোঁ। এনে লাগে যেন 'উই আৰ মে'ড ফৰ ইচ্ছা আদাৰ' (We are made for each other)। অদৃশ্য এই শিকলিডাল চিঙিব নোৱাৰে বাবেই মানুহ হয়তো গৃহবন্দী হৈ থাকে।

* বিষয় শিক্ষক, অইল ইণ্ডিয়া উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়

পূবৰ ফুটুকী-হৰিণী

* তপন বৰুৱা

কুঁহি-কোমল ঘাঁহৰ আঁৰে-আঁৰে

ছঁয়া কাটি-কাটি

কোন তুমি

কাণ থিয় কৰি নৈৰ ঘাটত

খোৱা পানী।

শুনাচোন চ'তুৱা চৰাইটোৱে কি গান জুৰিছে

তোমাক দেখি চোৱাঁচোন

বতাহে কি টোৱায় লৈ ফুৰিছে

মৰহা ফুলবোৰ কেনেকৈ সতেজ হৈ উঠিছে

আৰু

বাহুৱা কণুৱাটোৱে বাঁহনিখনৰ ওপৰত

পাকত পাক মাৰিছে।

নক্ষত্ৰৰ নীলা মণ্ডপটোৰ তলত আমি

বৈ আছোঁ গামচেং চোলাটো পিন্ধি

যুৰীয়া নাহৰৰ উদুলি-মুদুলি পদূলিৰে চোৱাঁচোন

আমাৰ ভিতৰখন অথিৰ-অবিৰ হৈ

ক'লিনো ঢাপলি মেলিছে।

ছনে-বনে টিঘিল ঘিলাই ফুৰা সেই

বিঘিনিৰ বাঘটো

যেন সিও চিকাৰ এৰি নিজেই এতিয়া

বৰ্ণময় বতাহৰ চিকাৰ হৈছে।

চোৱাঁচোন তোমাৰ তৰাবৰণীয়া চকুযুৰিৰ তলত

ওঁঠত উদিত ফুলপাহ লৈ কিদৰে

জাকি মাৰি জঁপিয়াই উঠিছে

সাত তৰপীয়া সোঁতৰ তলৰ মৌন মাছবোৰ।

* শ্ৰীতপন বৰুৱা অসমীয়া সাহিত্যৰ এজন প্ৰতিষ্ঠিত কবি। তেখেতৰ সাহিত্যৰ স্বাদ ইতিমধ্যে অসমীয়া সাহিত্য প্ৰেমীয়ে চিনি পাইছে। সৈন্য বিভাগৰ চাকৰিৰ পৰা অৱসৰ লৈ আমাৰ চুবুৰীয়া টেঙাখাতৰ সন্তান শ্ৰীবৰুৱাই মাৰ্চ, ০৬ ত অইল ইণ্ডিয়া যান্ত্ৰীকৰণ বিভাগত যোগ দিছে। তপন বৰুৱাক সহকৰ্মী ৰূপে পাই আমি গৌৰৱবোধ কৰিছোঁ।

অভিনন্দন

ডিব্ৰুগড় আন্তঃবিদ্যালয় ক্রিকেট : দুলীয়াজান উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয় দল চেম্পিয়ন

হেইমেন দাস

দ্বীপ সিংহ

কল্যাণ গগৈ

ডিব্ৰুগড় জিলা ক্ৰীড়া সন্থাৰ ষ্টেডিয়াম খেলপথাৰত ডিব্ৰুগড় জিলা ক্ৰীড়া বিষয়াৰ উদ্যোগত অলপতে অনুষ্ঠিত হৈ যোৱা ডিব্ৰুগড় জিলা আন্তঃবিদ্যালয় ক্রিকেট প্ৰতিযোগিতাৰ ফাইনেল খেলত দুলীয়াজানৰ অইল ইণ্ডিয়া উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয় দলে ডিব্ৰুগড় চৰকাৰী উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয় দলক ৬৭ ৰাণত পৰাজিত কৰি চেম্পিয়ন হয়। টছত জিকি অইল ইণ্ডিয়া উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয় দলটোৱে প্ৰথমতে বোটিং কৰি নিৰ্ধাৰিত ২৫ অভাৱত ৯ উইকেট হেৰুৱাই ১২০ ৰাণ সংগ্ৰহ কৰে।

ফাইনেল খেলৰ মেন অফ দা মেছৰ সন্মান অৰ্জন কৰে অইল দলৰ শ্ৰীকল্যাণ গগৈয়ে। চেম্পিয়ন দলৰেই শ্ৰীহেমন দাসে মেন অব দ্যা চিৰিজ আৰু শ্ৰীদ্বীপ সিংহই প্ৰতিভাৱান খেলুৱৈৰ সন্মান অৰ্জন কৰে।

অন্তৰঙ্গ গধূলি

ইং ১৮/০৩/০৬ তাৰিখে অইল ইণ্ডিয়া পৰিবহন বিভাগৰ কৰ্মচাৰী উষাপুৰ নিবাসী শ্ৰীনৰেণ দত্তৰ ঘৰত গৰিষ্ঠ সংখ্যক অইল কৰ্মচাৰীৰ উপস্থিতি আৰু সহযোগত সাহিত্য আৰু সংগীতৰ এক আকৰ্ষণীয় অনুষ্ঠান আয়োজিত হয়। তাৎপৰ্য লাভ কৰা মুক্তি যুঁজাৰু ঘন কান্ত দত্ত স্মৃতিত উষাপুৰ গাৱঁৰ অন্যতম অনুষ্ঠান অন্তৰঙ্গ গধূলিত অইল ইণ্ডিয়াৰ উপ মহা প্ৰবন্ধক শ্ৰীপৰজ বকুল বৰুৱাই এখনি স্মৃতি গ্ৰন্থ উন্মোচন কৰে। শ্ৰীনৰেণ দত্তৰ কন্যা দেৱশ্ৰী দত্তৰ স্ব-ৰচিত এখনি কবিতা পুথি উন্মোচন কৰে ডিব্ৰুগড় জিলা সাহিত্য সভাৰ সভাপতি শ্ৰীভূপেন শইকীয়াই। এই অনুষ্ঠানৰ অন্যতম আকৰ্ষণ আছিল গুৱাহাটীৰ শ্ৰীশান্তনু কৌশিক বৰুৱা আৰু নিতমা কৌশিক বৰুৱাৰ অংশ গ্ৰহণ। গ্ৰাম্য অঞ্চলৰ উঠি অহা যুৱক-যুৱতী, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু ন-পুৰণি সাহিত্যিক, কবি, শিল্পী সকলৰ বিভিন্ন প্ৰতিভা বিকাশৰ সুযোগ দিয়াই এই অনুষ্ঠানৰ লক্ষ্য।

অইল ইণ্ডিয়াৰ কৰ্মচাৰী সকলে লোৱা এনে ধৰণৰ আদৰ্শগত আচৰণে স্থানীয় ভাৱে যুৱ উচ্ছৃংখলতা ৰোধ কৰাত যথেষ্ট অৰিহণা যোগাব বুলি আশা কৰিব পাৰি।

প্ৰতিবেদক : শ্ৰীৰুদ্ৰেশ্বৰ বেজ বৰুৱা, উষাপুৰ

ফুলনি বাৰী

আমাৰ ঘৰৰ আগফালে আছে
এখন ফুলনি বাৰী,
সদায় থাকে ক'ত যে তাত
বিবিধ ফুলেৰে ভৰি।
বাৰেবৰগীয়া ফুলবোৰে তাৰ
মোৰ মনটো মোহে,
ফুলবোৰৰ সুগন্ধিয়ে কিন্তু
পাখিলাক বলিয়া কৰে।
ফুলৰ পাহিত পাখিলা বহি
কিনো বাৰু কথা পাতে ?
তাকে ভাবি ৰ লাগি
থাকোঁ বহি মই,
মায়ে আহি সুখেহি মোক
ফুলত পানী দিলি নে তই ?

* নিবেদিতা গগৈ

* ষষ্ঠ শ্ৰেণী- অইল ইণ্ডিয়া উঃ মাঃ বিদ্যালয়
পিতা-শ্ৰীআনন্দৰাম গগৈ, উৎপাদন (তেল) বিভাগ

মোৰ ভণ্টি

মোৰ এজনী ভণ্টি আছে
তাইৰ নাম টুকু,
তাই খাই ভাল পায়
নাৰিকলৰ লাড়ু।
পঢ়িবলৈ ক'লে তাই
বৰ বেয়া পায়,
খেলিবলৈ ক'লে কিন্তু
ফুৰ্তিৰ শেষ নাই।
স্কুললৈ যোৱাৰ কথা ক'লে
পেটৰ বিষ উঠে,
স্কুলৰ ঘণ্টি বাজিলে
তাইৰ পেটৰ বিষ মৰে।
পঢ়িবলৈ বহিলে তাই ভেকোভাওনা কৰে,
টেবুলখন এৰিলেই নাটকখন সামৰে।

* টিনামণি শৰ্মা

* ষষ্ঠ শ্ৰেণী- অইল ইণ্ডিয়া উঃ মাঃ বিদ্যালয়
পিতা-শ্ৰী অতুল শৰ্মা, খনন বিভাগ

আমাৰ এইবছৰৰ টাৰ্গেট এছিভ্ হ'ল - ২০০০ গছ পুলি ৰুলো

সুশান্ত পুৰকায়স্থ
প্ৰশিক্ষণ ও উন্নয়ন বিভাগ

জ্যোতি গগৈ ভৰালীৰ শিল্প দৰ্শন

মাৰ্ঘেৰিটাৰ দিহিং চাহ বাগিচাত জন্ম গ্ৰহণ কৰি বৰ্তমান স্বামী শ্ৰীগজেন ভৰালীৰ (জেনেৰেল বৰুৱাৰ বিভাগ) চাকৰি সূত্ৰে দুলীয়াজানৰ বাসিন্দা হোৱা শ্ৰীমতী জ্যোতি গগৈ ভৰালীয়ে দেউতাকৰ (প্ৰয়াত দেবানন্দ গগৈ) দুখনমান পানীৰঙৰ চিত্ৰৰ জৰিয়তে প্ৰাক প্ৰাথমিক কালতেই হৃদয়ত চিত্ৰকলাৰ বীজ সিঁচি লৈছিল। ১৯৮২ চনত 'মৰাণ আলোক সন্ধানী সংঘ'ৰ জৰিয়তে মৰাণ কলা কেন্দ্ৰত প্ৰায় ছমাহ কাল আনুষ্ঠানিক শিক্ষা লাভ কৰে গুৰু শ্ৰীঅনুজ দূৰৰাৰ ওচৰত (বৰ্তমান কলাকেন্দ্ৰৰ পৰিচালক)।

জ্যোতি ভৰালী

স্বামী আৰু দুইকন্যাৰ অনুপ্ৰেৰণাত সাংসাৰিক ব্যস্ততাৰ মাজতে এৰা-ধৰাকৈ ২০০৪ চনৰ পৰা পুনৰ চিত্ৰকলাৰ চৰ্চ্চাত ব্ৰতী হয়। দুলীয়াজানৰ চিত্ৰশিল্পী ৰাজকুমাৰ দত্তৰ সহযোগত আৰু কিছু শিক্ষা গ্ৰহণ কৰি এতিয়ালৈকে সৰ্বমুঠ ৮০ খনমান ছবি আঁকিছে (পানীৰঙৰ, পেণ্টেল, পেঞ্চিল ড্ৰয়িং, অইল পেণ্টিং ইত্যাদি) আৰু স্থানীয় দুখনমান প্ৰদৰ্শনীত দলীয়ভাৱে অংশ গ্ৰহণ কৰিছে।

তেওঁ ছবিবোৰত কাব্যিক আৱৰণ আৰু প্ৰতীকধৰ্মী বিষয়বস্তু ব্যৱহাৰ কৰি মানৱ সমাজৰ ভাৱ-অনুভূতিক বৈজ্ঞানিক দৃষ্টিভঙ্গীৰে চাবলৈ বিচাৰে।

বাস্তৱ অভিজ্ঞতাৰে ঢুকি পোৱা, সমাজ পৰিশোধিত কৰিব পৰা বিষয়ত জ্যোতি ভৰালীয়ে দুই এটা প্ৰবন্ধও লিখিছে। প্ৰতিদিন কাকতৰ পৰিপূৰিকা সন্ভাৰৰ মুকলি মঞ্চ শিতানত বিভিন্ন অনুষ্ঠানৰ স্মৃতিগ্ৰন্থ আদিত প্ৰবন্ধ আৰু কবিতাৰ অৱদানেৰে সাহিত্য জগতত প্ৰবেশ কৰিছে।

অনিতা বড়াৰ সমাজ সেৱা

আমাৰ অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডৰ উৎপাদন (গেছ) বিভাগৰ কৰ্মচাৰী শ্ৰী আই এছ বড়াৰ পত্নী শ্ৰীমতী অনিতা বড়া এগৰাকী সু-গৃহিণী হোৱাৰ লগতে এগৰাকী সমাজ সেৱিকাও। তেখেতৰ চেপ্তাৰ্টেই “ৰূপান্তৰ প্ৰকল্পৰ” সৌজন্যত উষাপুৰ মাজৰাম গাঁৱত দৰিদ্ৰ মহিলা সকলক লৈ এটি আত্ম সহায়ক গোট স্থাপন হৈছে। SIRD ৰ অধীনত এই গোটটোৱে কাঠফুলা খেতিৰ প্ৰশিক্ষণ লৈ কাঠফুলাৰ খেতি কৰি উষাপুৰ অঞ্চলত এক আদৰ্শ দাঙি ধৰিছে। দুলীয়াজান লায়নচ ক্লাবৰ পৰা অনুদান হিচাপে আগবঢ়োৱা বয়ন শিল্পৰ প্ৰশিক্ষণৰ বাবে তেখেতে উষাপুৰ মহিলা সমিতিক নিজা বৰীয়াটো এটি ঘৰ সজাই দিছে আৰু উষাপুৰ মহিলা সমিতিলৈ প্ৰশিক্ষণ আৰু উৎপাদন কেন্দ্ৰ নিৰ্মাণৰ বাবে এবিধা মাটি দান সূত্ৰে আগবঢ়াইছে।

দিহা নাম, বিয়া নাম ইত্যাদি থলুৱা কলা-কৃষ্টিত পাকৈত শ্ৰীমতী অনিতা বড়া এগৰাকী ভাল খেতিয়ক। বতৰৰ সকলো পাচলিৰ খেতি তেখেতৰ ঘৰত কৰে। তিনিটা সন্তান আৰু চাকৰিজীৱি স্বামীৰ আউল মৰাৰ লগতে ৰাইজৰ কামতো দেহে কেহে লাগি গাঁও উন্নয়নতো যথেষ্ট মন দিছে।

অনিতা বড়া

তোমাৰ বাবেই মই

* দীপিকা শইকীয়া

মই তোমাৰ ঋণ পৰিশোধৰ
বৃথা চেষ্টা কৰিব খোজো
যিহেতু মই জানো ই অসম্ভৱ, তথাপিও।
তুমিয়েই সৃষ্টিৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ শিল্পী
তুমি গঢ়িব পাৰা তামৰজী প্ৰাণৰ প্ৰতিমা
তোমাৰ দেহৰ এটি গোপন কক্ষত ঠাই দি
মুখেৰে অমৃতৰ সুখা নিগৰাই
গৰাকী কৰিলা মোক চিৰসুন্দৰ সেউজী মাটিৰ
প্ৰশান্তি শেতলি দিলা তোমাৰ শীতলী কোলাত।

এধানিতে কেতিয়াবা গাইছিলো নৰিয়াৰ গান
তেতিয়া তোমাৰ ওঁঠত ওলমিছিল
সুৰীয়া নিচুকণি গীত, জোনৰ দেশৰ সাধু
নিশাৰ প্ৰতি প্ৰহৰত গজি উঠা মিঠা টোপনি
চকুতে শুকুৱাই হেঁপাহেৰে লৈছিলো বুকুত সাৰটি
মোৰ বাবে তুমি পিন্ধিছিলো
অহৰহে ধৈৰ্য্যৰ সোণালী মণি।

আজিও মনত পৰে,
অ-ফলা শিকাওতে তোমাৰ লাহৰী হাতেৰে
মোৰ পিঠিত পেলোৱা অভিমানেৰ ঢকাবোৰ

এতিয়াও সযতনে ৰাখিছো বুকুৰ সাঁচত বহুৱাই
তোমাৰ প্ৰেৰণা আৰু আদৰ্শৰ চানেকিখনি
কেতিয়াবা উজুটি খাওঁ জীৱনৰ খলা-বমাত
আমনি কৰে অকাম্য ৰ'দ-বৰষুণে
তেতিয়া তুমি শিকাই থোৱা সাহসৰ মন্ত্ৰ গাই
তুমি সাজি দিয়া ধীৰতাৰ জাপিটো মূৰতলৈ
আগবাঢ়ো যাত্ৰাৰ পথত

হে মোৰ জনয়িত্ৰী
তুমিয়েই সৃষ্টিৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ শিল্পী
তুমি গঢ়িব পাৰা তামৰজী প্ৰাণৰ প্ৰতিমা
মই কেতিয়াবা তোমাৰ ঋণ পৰিশোধৰ
বৃথা চেষ্টা কৰিব খোজো
যিহেতু মই জানো ই অসম্ভৱ, তথাপিও।

(সদৌ অসম লেখিকা সন্থাৰ দুলীয়াজান শাখাৰ দ্বাৰা আয়োজিত থলিতে-
লিখা কবিতা প্ৰতিযোগিতাত প্ৰথম পুৰস্কাৰ প্ৰাপ্ত কবিতা)

* প্ৰযত্নে : শ্ৰীপ্ৰদীপ শইকীয়া
চিভিল ইঞ্জিনিয়াৰিং বিভাগ

এই সংখ্যাৰ

কৰ্মচাৰীৰ অৱসৰ

কিৰণ চন্দ্ৰ কাকতী (অইল উ: মা: বিদ্যালয়)

আৰ এছ ধাদুমীয়া (পৰিবহন বিভাগ)

কে কে পাল (পাইপলাইন ফিল্ডচ)

ডব্লিউ আলি (ফিল্ডচ কমিউনিকেচন)

জে এন শৰ্মা (জি চি এচ-৫)

জোনাৰাম গগৈ (চিভিল ইঞ্জিনিয়াৰিং)

যমুনা ৰাজভৰ (বিদ্যুৎ বিভাগ)

আৰ কে দাস (চিভিল ইঞ্জিনিয়াৰিং)

OIL's Medical-Department
"A commitment to Excellence"